INDEX RERUM ET VERBORUM.

7 Litigium, & reservatio in quibus differant, in cap. Sicut unitate, n. 60, de excess. Prælat. 10
3 Litigiosa res est de cujus dominio causa movetur inter petitorem, & possessorem judiciaria conventione, in c. Si quis, n. 6, de Confirm. util, vel inutil. 236
Idem si causa moveatur de quasi dominio directo, vel inutili, ibid. n. 7. 265
3 Litigiosi vitium non negatur super bonis si actio personalis fuerit intentata, in ibid. n. 8. 236
3 Litigiosi vitium non inducitur super proprietate si lis moveatur super possessione, ibid. n. 9. 236
3 Possessio tamen efficitur litigiosa, ibid. n. 10. 237
1 *Litigare* temerè non dicitur qui dubius est, sed qui scit jus non habere, in cap. Ne innitaris, n. 384. de Constitut. 110

Litterarum Apostolicarum rasura.

6 Falsum non probatur rescriptum ex rasura paucarum litterarum in loco non suspecto, in cap. Ex conscientia, n. 1. & 13. de crimin. fal. 331
6 Litterarum mularum rasura puta lineæ in rescripto inducit suspicionem falsitatis, in cap. Ex conscientia, ibid. n. 2 331
6 Secus si natura sit talis, quæ animum sapientis in dubitationem non vertat, ibid. n. 3. 331
6 Litteræ Apostolicæ non redduntur falsæ ex rasura facta ab Officiali Curiæ etiam in loco suspecto, ibidem, n. 6. 331
6 Litteræ Bullaeæ possunt abradi, & corrigi ab Officialibus Cancellariæ quando non concordant cum supplicatione, vel quando minus benè fuerunt expeditæ, ibid. n. 7. 331
6 in Litteris Apostolicis rasura quantumvis modica ab impetrante, seu utente facta reddit eas falsas & radens est falsarius, & excommunicatus, ibidem n. 8. & seq. 331
6 Non tamen incurrit pœnam legis Corneliæ de falsis nisi hocfaciat cum dolo, ibid. n. 10. 331
6 Et dolus præsumitur cum aliquid immutatur ex substantialibus, vel in loco suspecto, ibidem, n. 11 331
6 Aut cum falsificans talibus litteris utitur, ibid. n 13. 331
6 in Littera Papalis nec punctus fieri, nec deleri potest sine metu excommunicationis, ibid. n. 9. pag. 331
6 Litterarum paucarum rasura cum dubium est à quo facta fuerit, non reddit litteras falsas si sit in loco suspecto, aliàs secus, ibid. n 14. 332
6 Rasura quando reperitur in loco suspecto præsumitur facta per officialem, sed in loco suspecto præsumitur facta per impetrantem, ibidem, n. 15. 332
6 Et quando dicatur locus suspectus, ibid. n 16. pag. 332
6 Rescriptum non redditur falsum, nec suspectum ex rasura in narrativa facti, ibid. n. 17. 332
6 Rescriptum redditur falsum ex rasura scripta manu diversa etiam in loco non suspecto, ibidem, n 18. 332
6 Secus si ead. manu, ibid. n. 19. 332
6 Et in dubio præsumitur manus diversa si sit in loco suspecto, ibid. n. 20. 332
6 Litteræ Apostolicæ si sint redditæ clausæ non vitiantur ex rasura in quocumque loco sit, ibid. n 21. 333
6 Nisi character in loco rasuræ sit valde difformis, ibidem, num. 22. 333
2 Litteræ Delegationis non oportet ut sint scriptæ, vel subscriptæ à delegante, sed sufficit ut sint ejus sigillo munitæ, in c. Cum in jure n. 37. de offi. delegat. 407

Littera Apostolica.

6 Litteris Apostolicis uti volentes debent prius diligenter illas examinare an sint veræ, vel falsæ, vel suspectæ, in c. Ad falsariorum, n. 6. de Crimin. fals. 325
6 Litteræ Papales fiunt magna cum diligentia, & exquisita curiositate, ibid. n 7. 325
6 Et nihilominus in eis quasi in perceptibiles committuntur falsitates, ibid. n. 8. 325

Vide in ver. *Falsarius litterarum Apostolicarum.*

6 Litteræ gratiosæ, vel contra jus, vel contra utilitatem publicam majorem requirunt examinationem, quàm litteræ de simplici justitia, ibidem, num 9. 325
6 Litteræ Apostolicæ non dicuntur expeditæ nisi quando in plumbo sunt, in c. Licet n. 5. de Crimin. fals. 322
6 Litterarum expeditio dat formam, & perfectionem gratiæ, ibid. n. 14. 323
6 Et per illas gratia digesta, & suam perfectionem totaliter habere dicitur, ibid. n. 16. 323

Vide in ver. *Supplicatio.*

6 Litterarum registrum, & inde sumpta debent reformari, & corrigi juxta originalem supplicationem, ibid. n. 22. 323
6 Litterarum expeditio non requiritur ad perfectionem gratiæ, sed ad probationem, ibid. n. 27. pag. 333
6 Expeditiones duæ si sint inter se difformes, recurritur ad supplicationem tanquam ad matricem, Litteræ Apostolicæ quibus committendæ. Vide in ver. *Dispensationum executio.*
6 Litteras recipiens, & legens, censetur eo ipso illas approbare, & debitum confiteri, in c. Tuæ litteræ, nu. 61. de Cler. per falt. promot. 347
1 Litteræ ad beneficium vacaturum non extenduntur ad beneficium de mensa, in c. Cum accessissent, n. 11. vers. Tertius est de Constit. 145
2 Litteræ ad beneficia vacatura sunt ambitiosæ, & strictè intelligendæ, in cap. Nullus, n. 19. de elect. 3
6 Litteræ gratis relaxantur pro visis qui possessionem beneficii statim non sunt habituri facta obligatione de solvendo annatam cum fructus percipiant, in c. Præterea n. 88. Ne Præl. vic. suas, pag. 197
6 Aliquando tamen ex causa fit solutio habita, vel non habita possessione, ibid. n. 89. 197
6 Litteræ sub obligatione de solvendo relaxantur habentibus gratiam conditionalem de certo corpore beneficii, vel puta si fructus sint alteri reservati, ibid n. 90. 197
2 Litterarum commendatitiarum, & dimissoriarum quot sint species, & à quibus concedi possint, in c. Significasti, n. 2. de offic. Archid. 379
2 Litteræ commendatitiæ jurisdictionem non conferunt, unde illarum vigore non licet Episcopo alienos subditos ordinare, ibid, n. 26. 382
2 Litteræ secundæ de prioribus mentionem non facientes sunt subrepititiæ ubi ambæ super eodem beneficio reflectuntur, in c. Ex parte n. 10. de offic. deleg. 397
4 Litteræ impetrationis beneficii an valeant non facta mentione de bonis patrimonialibus, in c. Siquis fanè, n. 10. de Pecul. Cleric. 208
7 Litteræ Apostolicæ quando dicantur gratiam, vel justitiam continere, in c. Ex parte, n. 6. de privileg. 67
1 Litteræ ad beneficia an cōferātius spirituale in c. Ad audientiam, n. 7. & seqq de rescript. 233
2 Litteræ beneficiales subrepititiæ sunt ipso jure nullæ ibidem num. 20. 234
1 Et de facto revocari debet quidquid illarum vigore intentatum est, n. 21. 234
1 Littera in beneficiis per obreptionem obtensis est loco tituli, ibid. n. 24 234
2 Tacitæ conditionis defectus impedit litteras ne producantur in esse, ibid, n. 25. 234
2 Litteræ contentiosæ per subreptionem non vitiantur ipso jure, sed annullari debeat ope exceptionis, ibid. n. 28. 234
1 Litteræ contentiosæ super beneficiis quoad subreptionem regulantur, sicut aliæ litteræ contentiosæ, ib. 32. n. 31. 234
1 Jurisdictio an tribuatur per litteras subrepititias, ibidem, num. 38. 235
1 Falsæ litteræ nullam conferunt jurisdictionem, ibidem, num 39. 236
1 Litteræ Apostolicæ in quibus generali Concilio non derogatur sunt invalidæ non ex defectu paupertatis Papæ, qui est supra Concilium, sed voluntatis in cap. Nonnulli, n. 34. & 44. de refer. 226
7 Litteras scribens servo tanquam Decurioni, vel Ancillæ tamquam sorori non censetur eis tribuere libertatem, in c. Si aliquando, n. 9 de sent. excomm. 183
7 Declaratur, ibidem, n. 14. 183
4 Litteræ impetrationis beneficii vacantis de jure, sed non de facto valent etiam non facta mentione possessionis alterius, quæ colorata non est, in c. Litteras, n. 19. 22. & seq. & n. 37. de concess. præbend. 243

Vide in ver. *Index quod litterarum Apostolicarum.* & in ver. *Simonia in executione &c.*

2 Litteræ Apostolicæ sunt de subsistantia probationis, sed non de subsistantia gratiæ, in c. Nihil, n. 28. de elect. 107

Vide in ver. *Bullarum expeditio.*

2 Litteris missivis de promotione Episcopi attestantibus non est credendum, ibid. n. 31. 107
1 Litteræ Apostolicæ deficiendo in figura litterarum, deficiunt in figuræ substantia, in c. Ad audientiam, il primo, n. 2. 207
2 Et præsumuntur falsificatæ juris, & de jure, ibid, n. 3. 207
1 Litteræ Apostolicæ facultatis testandi, & transferendi pensiones an ex omissione registrationis in Camera censeantur nullæ quoad utramque facultatem, an verò quoad facultatem testandi dumtaxat, ibid. n. 9. 207
6 Litteræ ab beneficia non facta mentione dependentia inquisitionis super infamia, & collatio inde sequuta, lite non terminata nō valent, in c. Omnipotens, n. 27. de accusat. 114
2 Litteræ in forma significavit committi possunt Abbatibus temporalem, & spiritualem jurisdictionem habentibus, in c. Quoniam, n. 45. de off. delegat. 403
3 Litteræ Ordinarii probant quem excommunicatum nisi contrarium doceatur, in c. Post cessionem, num. 1. de probat. 164
3 Excommunicatus si quis probetur per litteras Ordinarii, nisi postea absolutus ostendatur à procuratione judiciali repellitur, ibid. n. 2. 164
3 Litteræ non tantum Episcopi, sed etiam inferioris Ordinarii probant sicut publicum instrumentum, ib. n. 8. 165
Litteræ circulares super granciis, & mēbris monasteriorū. Vide in ver. *Conventus parvi.*
2 *Locatio* perpetua seu ad longum tempus transfert utile dominium, & in ea servari debent solemnitates requisitæ in alienatione bonorum Ecclesiæ, in c, Requisivit, n. 1. de restit. in integr. 393
2 Locatio prædiorum decimalium in eos, qui ex consuetudine non solvunt decimas, est prohibita, in c. Sane, il secondo, n. 21. de offic. delegat. 392
4 Locatio cum potest fieri in perpetuum, multò magis ad tempus, idest ad 3. vel 4. generationem, in c. Potuit, n. 27 de locat. & conduct. 281
Locatio, & emphyteusis in quibus differant. Vide in ver. *Emphyteusis.*
4 *Locare*, & conducere an, & quando sit alienare, in c. Nulli, n. 39. de reb. Eccles. non alien. 279
Locatio perpetua quando dicatur, ibid, n. 40. 279
Locatio, & conductio bonorum Ecclesiæ post Extravag. Pauli II. fieri non potest ultra triennium, ibid, n. 42. 279
4 Et triennium computari debet ex trina fructuum collectione, ibid. n. 43. 279
6 *Locator* cur justè salarium recipiat, non autem mutuans, in c. Navigantii, n. 27. de usur. 298
3 *Locupletior* factus quando quis dicatur in c. Gravis, n. 59. de restit. spoliat. 149
3 *Locus* nullius neque est in diœcesi, neque de diœcesi, locus verò exemptus est in diœcesi, licèt non sit de diœcesi, in c. Cum contingat, n. 31. de foro compet. 89
Reliqua in ver. *Exempti.*
3 Locus an attendatur ubi delictum est inchoatum, an ubi est consummatum quoad effectum sortiendi forum, in c. Licet, n. 3. de foro compet. 79
3 Loca ab hostibus capta an desinant esse religiosa, & sacra, in c. Ego, N. n. 84. de jurejur. 218
3 Loca adjacentia præsumuntur de jurisdictione illius Civitatis, cujus territorio magis adjacent, in c. Cum olim, n. 2. de præscript. 275
5 Locus deputatus authoritate Episcopi ad Hospitalitatis usum religiosus est, & ad mundanos usus redire non debet, in c. Ad hæc, n. 1 de Relig. domib. 206
5 Locus sit Religiosus licet non sacer de jure civili si mortuus interatur etiam in solo alieno, ibid. n. 3. 206
5 Secus de jure Canonico, n. 4. 206
5 Loci appellatione quid veniat, in c. Venerabili, num. 27. de censib. 283
3 Loca montium cessante pacto de redimendo an possint per Cameram redimi, in c. Ex epistolæ, num. 17. usque in fin. de probat. 159
Vide reliqua in ver. *Camera.*
2 Loca nullius diœcesis aut origine, aut privilegio, aut præscriptione, in c. Cum ab Ecclesiarum, num. 14 de offic. ordin. 436
Vide in ver. *Nullius diœcesis*
2 Locus probatur esse in diœcesi si Episcopus ibi tribunal erexerit, ibid. n. 18. 437
2 Locus eximitur à diœcesi per dismembrationem territorii, & concessionem jurisdictionis in clerum, & populum exclusò Episcopo, ibidem, n. 21. 437
2 Loca nullius diœcesis præscriptione, ibid. n. 29. & 34 438
3 Loca ab hostibus capta non desinunt esse religiosa, & sacra, in c. Ego, N. n. 84. & seqq. de jurejur. 218
Loca exempta,
Vide in ver. *Exemptio, Exempti.*
5 Locum qui mutat de minori ad majorem mutare debet, in c. Non est vobis, n. 23. de Regul. 28
1 Locus ab authoritate infirmus, & inartificialis, in c. Ne innitaris, n. 422. de Constit. 120
2 Locus non tutus dicitur ubi quis habet inimicos capitales, in c. Ad supplicationem, n. 9. de Renunc. 149
5 Loca Regia ita demum sunt exempta à visitatione Episcopi, si exemptionem justo titulo acquisierint, in c. De Xenodochiis, n. 22. de Relig. Domib. 203
7 *Lucana* civitas, & dominium interdicitur, Vexilliferi, Antiani, & Officiales nunciantur excommunicati ob violatam libertatem ecclesiasticam, in c. Responso, n. 48. de sent. excomm. 190
7 *Ludovicus* Romanus. Vide in ver. *Abbas Panormitanus.*
4 *Ludus* azardi, & alearum multos depauperare consuevit, in c. Odoardus, n. 42. de solut. 297
4 *Lumen* spirituale est magis communicabile quam lumen corporale, in c. Fraternitatem, n. 22. & 76. de Sepultur. 363

M.

5 *Magi* Pharaonis an, & quæ miracula operati fuerint, in cap. Audivimus, n. 6. de Relig. & vener. Sanctor. 331
7 *Magis*, & minus non faciunt rem differre specie, in c. Episcopalis, n. 9. de Privileg. 37
9 *Magister*, vel dominus baculo percutiens caput discipuli, vel servi dicitur esse in culpa, secus si manu dando palmatam, in c. Ad audientiam, n. 10 de homicid. 263
5 Magister artium gaudens privilegiis universitatis Oscen. cogi potest ab Episcopo ad exhibitionem, & executionem testamenti in quo sunt legata pia ab ipso solvenda, in c. Ad hæc, n. 19. de Relig. domib. 207
7 Prælatis, & magistris licet subditos, & scholares etiam in sacris ordinibus constitutos leviter percutere sine incursu excommunicationis, in c. Cum voluntate, n. 30. de sent. excomm. 208
7 Magister majorem habet potestatem in discipulum quam pater in filium, ibid. n. 33. 208
2 in Magistrum assumendus non est qui formam discipuli non assumpsit, in c. Cum ad nostram, n. 2. de elect. 87
2 Magisterii, seu Doctoratus gradum præproperè assumentes corrumpuntur, in c. Cum in magistrum, n 2. de elect. 109
2 Magistro non prodest quod multoties fuerit approbatus, si apertè indignus sit, ibid, n. 4, 109
7 Magistri qui jura cum salvare possunt sine causa corrigunt, terminorum sunt transgressores, in c. Ad Apostolicam, n. 3. de regular. 70
2 Magistrorum authoritas contra leges non excusat, in c. Treugas, n. 26. de Treug. & Pace. 524
6 Ecclesia Cathedralis, & quælibet Collegiata providere debet de una præbenda magistro in Grammatica, qui Clericos ejusdem Ecclesiæ, & pauperes scholares gratis doceat, in c. Quoniam, n. 1. & 4. de Magistris. 202
6 Magister Grammatices in Cathedrali, vel Collegiata deputatus tenetur gratis docere Clericos ejusdem Ecclesiæ tantum, alios verò non, nisi sint pauperes, ibid. n. 5. 202
6 Magister Grammatices eligi debet à Prælato, & Capitulo in qualibet Cathedrali, vel Collegiata in facultatibus sufficienti: in Metropolitana verò eligi debet etiam Theologus, in c. Quia nonnullis, n. 1. de Magistris. 203
6 Tridentinum Concilium in quo discrepet à jure communi circa electionem Magistri Grammatices in Metropolitanis Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, ibidem. num. 2. & seqq. usque ad n. 24. 204
6 Magister Grammatices qualis eligendus, ibid, n. 3. 204
6 Magister ludi litterarii à communitate electus potest ab Episcopo examinari in iis dumtaxat, quæ spectant ad fidem, doctrinam Catholicam, & bonos mores, ibid. n. 4. 204
6 Magister Grammatices de jure eligendus est ab Episcopo cum consensu Capituli, ibid. n. 15. 204
6 Sed ex Concilio Tridentino eligi debet cum Capituli consilio, quod Episcopus tenetur petere, sed sequi non cogitur, ibid. n. 16. 204
6 Magister Grammatices tenetur gratis docere Clericos etiam divites illius Ecclesiæ, in qua est constitutus: aliòs verò Clericos, & scholares non tenetur docere gratis, nisi sint pauperes, ibid. num. 17. 205
6 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid, n. 18. 205
6 Magister unus tantum, scilicet Grammaticus de jure constitui debet in Cathedrali, vel Collegiata: in Metropoli autem duo, idest Theologus, & Grammaticus, ib. n. 19. 205
6 Sed ex Concilio Tridentino in qualibet ex dictis Ecclesiis constituendus est Theologus tantum, & in ejus defectum Grammaticus, ibid. n. 20. 205
6 Magistro Grammatices de jure assignandi sunt à Capitulo reditus unius præbendæ, quos tamdiu percipiat, quandiu persisterit in docendo, ibidem, n 22. 205
6 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 23. 205

Magistri. Vide in ver. *Lectores.*

2 *Magistratus*, & officia laicalia vendere, an, & quale sit peccatum, in c. Cum pridem, n. 115. de Pactis, 516
1 *Majorum*, & minorum Sacerdotum discretio non ab ipso Christo sumpsit exordiū, in c. Quanto, n. 13. de Consuet. 261
5 Major annis sex tuagintra an possit masculos procreare, in c. Cum sis, n. 68. de Convers. Conjuga. 144
5 Major quinquagenaria quæ concepit in quinquagesimo anno non vacat periculo incontinentiæ, ibid. n. 85. 146
2 Major in honoribus reverentialibus exhibendis æstimatur cæteris paribus ex prioritate temporis, in cap. Cum certum, n. 1. de major, & obed. 490
2 Major ordine licet in ecclesia posterius receptus præferatur in loco, & portione, nec valet consuetudo contraria, ibid. num. 12. 491
5 Major vel minor, quis non præsumitur cum ætas currat de momento in momentum, in c. Nullus, n. 18. de regular. 4
6 *Major Pœnitentiarius* dispensat in occultis, etiamsi agatur de homicidio voluntario, & revalidat titulos beneficiorū, in c. Mandato, n. 11. de Simonia. 179
6 Etiam in concursu obtentorum ab inhabili ob censuram, vel mini-

ministrationem in censura, ibid. n. 12 & n. 61. & 62. 179
6 Major Pœnitentiarius an possit revalidare titulos Parochialium extra concursum obtentarum, ibidem, num. 13 & 33 usque ad n. 38. 169
6 Et an possit in quocunque casu revalidare titulos Parochialium in concursu obtentarum non adjecta clausula, Si, & postquam concurrentibus satisfecerit, &c. ibid. num 14 & num. 38. usque ad n. 65 169
6 Et an id possit cum prædicta clausula, ibid. n. 15. & nu. 65. usque ad n. 72. 169
6 Et an, & quomodo eadem clausula sit reducibilis ad praxim, ibidem, num. 16. & num. 72. usque in finem. 169
6 Majoris Pœnitentiarii potestas revalidandi titulos beneficiorum an sit ex sui natura præjudicialis ad effectum, ut nō intret regula de jure quæsit. non tollen. ibid. n. 49. 182
6 Major Pœnitentiarius potest legitimare prolem, & condonare puellis violatis dotes obtentas à Confraternitatibus in præjudicium Virginum, ibidem, n. 53. 182
6 Major Pœnitentiarius cur revalidet titulum beneficii in concursu obtenti ab inhabili ex censura, vel illius vitatione, non adjecta clausula Si, & postquam satisfecerit, ibid. num. 61. & seq. 183
Vide in ver. *Pœnitentiaria.*
3 *Mala fides* non præsumitur in eo, qui possidet jure non resistente, in c. Cum Ecclesia, n. 34. de caus. poss. & propr. 146
3 Mala fides superveniens non interrumpit præscriptionem jam completam, ibid. n. 37. 142
Mala fides an, & quando impedit fructuum acquisitionem.
Vide in ver. *Possessor bona fides quoad fructuum*, &c. & in verb. *Possessor mala fides quoad fructuum*, &c.
Mala fides vera, & præsumpta. Vide in ver. *Possessor mala fides quis.*
7 *Malefica* voluntate, & proposito distinguuntur, in c. Cum voluntate, num. 5. de sent. excom. 204
7 Maleficia an transcendant animum, & voluntatem, ibidem, num. 6. 206
2 Malitia gravius punitur, quàm negligentia, in c. Nihil, n. 9 de elect. 106
6 Malitiæ nomine quid intelligatur, in c. De illis, il secondo, n. 3. & 45. de desponf. impuber. 21
6 Malitia an suppleat ætatem, necne, spectat ad Ordinarii judicium, ib. n. 22. & n. seqq. usque ad n. 26. & n. 47. 23
2 Malitia in matrimonio spirituali non supplet ætatem sicut supplet in matrimonio carnali, in cap. Cum in cunctis, n. 20. de elect. 37
5 Malitia in professione regulari ætatem non supplet, ibidem, n. 129. & in c. Nullus, num. 6. de Regular. 3
2 Malitia, seu durities subditorum est justa causa postulandi, & obtinendi cessionem, in cap. Nisi cum pridem, nu. 70. de renunc. 159
6 Malitia magis punitur, quàm negligentia in c. Ad falsariorum, n. 52. de Crimin. falf. 329
2 Malitia in professione regulari ætatem non supplet, in c. Cum in cunctis, n. 129. de elect 49
6 *Mandans* aliquem verberari, licet expresse inhibeat ne occidatur, irregularis est si mandatarius occidat, in c. Ad audientiam, num. 27. de homicid. 264
6 Mandans aliquem percuti baculo citra mortem, aut cæsim leviter in facie vulnerari non est irregularis ex homicidio voluntario si mandatarius gladio interfecerit, ib. n. 55. 267
6 Mandans committi homicidium in persona unius, si sequatur mors in persona alterius an sit irregularis ex homicidio voluntario, ibid. n. 53. & seqq. usque in finem. 266
6 Mandans percuti extra Prætorium, si percussio sequatur in Prætorio, non tenetur de percussione, ibidem, n. 59. 267
6 Mandans capi unum ex tribus Clericis, & alios duos non gravari, si mandatarius capiat unum ex duobus, mandans non est excommunicatus, ibid. num. 64. 267
6 Mandans quando teneatur ex homicidio si mandatarius erraverit in persona occisi, ibidem, num. 69. 268
2 *Mandatum* jurisdictionis excitativum non ampliat jurisdictionem, sed commensuratur potestati jurisdictionis antiquæ excitatæ, in c. Grave, n. 2. de off. ordin. 479
3 Mandatum speciale requiritur ad erigendam nostram Parochiam, in c. Ad audientiam, il primo, n. 41 de Eccles. ædifican. 360
2 Mandatum speciale derogat generali, in c. Studuisti, n. 23. de off. legat. 421
4 Mandatum generale non includit ea quæ ob sui gravitatem certæ personæ, vel dignitati à jure specialiter sunt commissa, in c. Non amplius, n. 73. & 84. de instit, 222
3 Mandati defectus includit etiam defectum citationis quoad ipsum principalem, in c. In nomine Domini, num. 41. de testib. 188
3 Et gesta cū falso Procuratore sunt ipso jure nulla ib. n. 42 188
3 Mandati defectus à signatura Papæ sanari non solet neque ex stylo Rotæ etiam resectis expensis, ibidem, n. 43. 188
2 Mandatum generale comprehendit omnes actus jurisdictionis contentiosæ, in c. Quoniam, n. 42. de off. deleg. 491
2 Mandatum Principis non probatur nisi per scripturam, in c. Cum in jure, n. 8. de off. deleg. 401
2 in *Manifestis* non sunt extenuanda quæ scripta sunt, in c. Cum contingat, n. 54 de ætate, & qualit. 261
4 Manifestum quot modis sumatur, in c. Vestra num. 54. de cohabit. cleric. & mulier. 12
4 Manifesti prout distinguitur à notorio quid sit, ib. n. 55. 12
4 Et in quo differat à publico, ibid. n. 56. 12
4 Manifestum ut inducatur quot homines requirantur, ibid. num. 57. & 88. & 89. & 115. 12
4 Manifesti inducit acclamatio majoris partis populi, ibidem, n. 61. 13
4 Manifestum quot homines inducant, relinquitur arbitrio Judicis, dummodo non excedat majorem partem populi, vel viciniæ, ibid. num. 62. 13
4 Nec sint infra decem, ibid. num. 88. & seqq. 13
4 Manifestum, & famosum, in quo differant, ib. n. 63. 13
4 Manifestum prout distinguitur contra omnino occultum dici potest quodlibet probabile per duos testes, ib. n 64. 13
4 Imo & quod unus tantum vidit, ibid. n. 65. 13
4 Manifestum, vel famosum ut quid dicatur duo copulative requiruntur, ibid. n. 115. 18
Vide in ver. *Publicum*, & in verb. *Notorium.*
4 Massa communis cujus reditus omnes in distributionibus consistunt non succedit loco præbendæ quoad effectum unionis, in c. Expositi, num. 31. de præben. 182
7 *Mater* an suadere debeat filio spurio ut religionē ingrediatur, & cujus ordinis, in c. Officii, n. 17. de pœnit. & remis. 120
7 Cautela matris, quæ induxit filios ad cedendum juri suo timore declarationis, quod unus eorum esset spurius refellitur, ibid. n. 21 120
5 Mater an possit offerre filium impuberem religione sine cōsensu patris, & è contra, in c. Si quis, n. 4. de regular. 9
2 *Materia* ita est de necessitate Sacramenti ut sine ea nihil perficiatur, in c. Cum contingat, n. 31. de ætat, & qual. 259
6 in Materia, & forma Sacramenti sufficit moralis conjunctio, in c. Veniens, n. 15. de cognat. spirit. 63
2 Materia ordinis Episcopalis quæ sit, in c. Requisivit, n. 55. de ordin. ab Episc. 209
2 Materia debet esse distincta in Sacramentis in quibus est distincta forma, in c. Cum venisset, n. 44. Sacram. Unct. 295
2 Materia in Sacramentis debet significare principaliter rem contentam, ibid. num. 47 295
2 Materiæ defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum. ibid. n. 50. 295
2 Materia semel determinata in Sacramentis est de essentia, & amplius mutari non potest ab ecclesia, ibid. n. 89 299
4 *Matrici* Ecclesiæ non potest Episcopus in vim Concilii Tridentini aliquam portionem detrahere, eamque assignare Parochiali, in qua potuit baptisma, in c. Cum contingat, n. 37. de decim. 399
2 Matricem Ecclesiam tenentur adire Presbyteri, & Cleterici Capellarum pro scrutinio. baptismo, & Capitulo, in c. His quæ, n. 11. de major. & obedien. 504
2 In his tam n prævalere debet consuetudo, ibid. n 12. 504
2 *Mansionarie*, & alia beneficia quibus est annexum servitium Choii, comprehenduntur in cap. 12. sess. 24. Concilii Tridentini, in cap. Ut Abbates, n. 92. de ætat & qual. 229
6 *Manifestudini* ecclesiasticæ convenit potius rem sustinere jacturam, quam in alios acriter exardescere, in c. Suscepimus, num. 11. de homicid. pag 256
5 *Manuelia* opera intelliguntur omnia humana officia sive manibus, sive pedibus, sive lingua fiant, in cap. Multa, n. 49 ne Cler. vel Monach. 397
4 *Manutenere* idem est quoad alere, & sustentare, in c. Conquerente, n. 37. de Cler, non resid. 42
3 *Manutentio* datur ne partes veniant ad arma, & ut sciatur quis sit actor, & quis reus, in c. In nomine Domini, n. 26. de test, 187
3 Et remedium summarissimū, & momentaneū, ib, n. 27 187
3 Et interim, appellatur, ibid. n. 28 187
3 Manutentio ex stylo Rotæ datur pro terminis pensionum decursus, etiam ante motam litem, quando ad illos principaliter agitur, in c. Gravis, n. 124. de Restit. spoliat, 158
2 *Manus* impositione non imprimitur character ordinis Presbyteratus, sed tantum confertur potestas ligandi, & solvendi, in cap. Cum venisset, n. 42. & 58. de Sacr. Unct. 295
2 Manus impositio, & unctio cur sit de essentia Sacramenti Confirmationis non autem ordinis, ibid. n. 56. 296
2 Manus impositio si in ordinatione Sacerdotis fuerit prætermissa, statutis temporibus supplebitur, in c. Presbyter, n. 4. de Sacram. non iteran, pag. 305
2 Manus impositio quotuplex sit, & quæ iterari possit, vel non. ibid. n. 2 205
2 Presbytero cum ordinatur manus imponitur ab Episcopo, & Presbyteris adstantibus, Diacono ab Episcopo tantum, ibid. num. 5. 305
2 Ritus impositionis manuum, & ordinationis Episcoporum ab Apostolis introductus est, ibidem, n. 6. & 13, 306
2 Manus impositio in ordinatione Presbyteri, an sit de essentia Sacramenti, vel de solemnitate tantum, ibidem, nu. 10. usque in fin. 306
2 Manus impositionem non esse de substantia ordinis qui senserint ex Theologis, & Canonistis, ibidem, n. 32. 310
2 Manus impositionem esse materiam essentialem ordinis Presbyteratus, qui Theologi affirmaverint, & quibus fundamentis, ibidem, n. 33. 310
2 Manus impositione datur gratia, & Spiritus Sanctus, ibidem, num. 35. 310
Declaratur, num. 37 310
2 Manus est organum organorum, n. 36. 310
2 Declaratur, num. 42. 310
2 Manus impositio in ordinatione Sacerdotis est de essentia potestatis jurisdictionalis, non ordinis, ibid. n. 37. 310
2 Manus quo sensu dici possit esse de essentia ordinationis, ibidem, num. 41 311
2 *Marcellinus* Papa à Concilio judicatus non fuit ob defectum jurisdictionis, in c. Significasti, n. 46. de elect. 15
2 Marcellinus peccavit contra fidei professionem, sed fidem non amisit, ibid. n. 96. 17
1 *Maria* Virginis corpus asserere non fuisse assumptum in Paradisum, hodie est proximum hæresi, in cap. Ne innitaris, num. 17. de Constit. 58
5 *Maritus* ad religionem transire non potest, nisi & uxor transeat, vel non suspecta castitatem promittat, in c. Cum sis, num. 1. de Converf. Conjugator. 138
Vide in ver. *Coniugatus Vxor.*
5 Maritus cujus professio non tenet, peccat, si se ab uxore alienet, aut ei causam adulterandi præbeat, in c. Præterea, n. 7 de Converf. Conjugator. 132
3 Marito an, & quando non liceat uxorem verberare, aut in vinculis detinere, in c. Cum contingat, num. 23. de foro compet. 88
6 Maritus, vel pater potest occidere adulterum, vel adulteram de jure civili, secus de jure Canonico, & in foro animæ, in c. Interfecisti, num. 6. de homicid. 250
6 Maritum, & uxorem esse duos in carne una quomodo intelligatur, in c. Suscepimus, num. 17. de homicid. 256
4 Maritus non tenetur ultra quam facere potest si conventatur actione personali, secus si actione in rem, in c. Odoardus, n. 33. de solut. 298
6 Maritus Religionem professus uxore sciente, & dissimulante ad sæculum redire non potest in c. Consuluit, nu. 28. Qui Cler. vel voventes. 46
6 Marito ex captivitate reverso reddenda est, uxor licet medio tempore bona fide alteri nupserit, nec habenda est ratio juris civilis aliud statuentis, in c. Per suas, il primo, n. 34 de Simonia, pag. 172
3 Maritus peccat vim inferendo sponsæ nisi prius adhibeat diligentias ad eam disponendam, in c. Ex publico, nu. 33. de Converf. Conjugat. 156
5 Maritus sapiens, & vi corrumpens uxorem non incidit in Constitutionem. Si quis in tanta, Sed aliter punitur, ibid. num. 42 127
6 Maritus qui non providet uxori de necessariis præbet ei occasionem adulterandi, in c. Ex litteris, n. 2. de Divortiis. 107
6 Maritus potest accusare uxorem de adulterio, licet adulteri tempore denegaverit ei providere in necessariis, in d. c. Ex litteris, n. 4. de Divortiis, 107
6 Maritus an possit uxorem adulteram sibi reconciliare invita, non obstante sententia divortii, ibidem, n. 11 107
6 Et quid si uxor post latam sententiam divortii religionem ingressa, & professa fuerit, ibidem, n. 12 107
5 in *Martyribus* canonizandis non requiritur examinatio sicut in Confessoribus, in c. Audivimus, n. 16. De relig. & vener. Sanctor. 332
2 Martytis prælatum triumphatæ incontinentiæ exemplum, in c. Sacris, num. 12. de his quæ vi met. 389
2 *Masculinum* concipit fœmininum, sed non è converso, in cap Cum in cunctis, num. 122 de elect. 43
5 Masculinum concipit fœmininum in lege non tantum humana, sed etiam Divina, in c. Majores, n. 43 de baptismo 324
2 Masculinum concipit fœmininum non ex propria significatione, sed ex interpretatione, seu extensione, in c. Ut filii, num. 26. de filiis Presbyter. 316
2 Masculinum in materia differentia non concepit fœminium, ibid. num. 27 315
2 Nec in materia odiosa odio irrationabili, ib, n. 30. & 5. 315
2 Masculinum in dispositione legis concipit fœmininum, ibidem, num. 39 316
2 Etiamsi materia sit odiosa, & pœnalis, ibidem, n. 40. 316
2 Masculinum prolatum à Canone crimina puniente comprehendit fœminas. ibid. n 47 316
6 Masculinum concipit fœminium, ut videtur absurdum, in c. Consultationi, n. 13. de sponsal. 18
2 Masculus, & fœmina à jure in multis æquiparantur, in cap. Ut filii, n. 46 de filiis Presbyt. 316
Matrimonium, communia.
6 Matrimonium quamvis habeat rationem contractus, tamen cum adjunctam etiam habeat rationem Sacramenti inter fideles non subest potestatibus sæcularibus, in cap. Utrum autem, num. 21. de cognat. spiritual. 63
1 Matrimonium, de quo dubitatur an valeat, non est iterum contrahendum, sed præsumitur pro illius validitate, in cap. Ne innitaris, n. 190. de constitut. 65
6 Matrimonium institutum est à Deo primùm in officium naturæ, & post lapsum in infirmitatis remedium, in cap. De illis, il 2. n. 39. de desponf. impuber. 25
6 Matrimonium tripliciter consideratur, in c. Literas quas, n. 21, de matrim. contr. con. interd. Ecc. 13
6 Matrimonium in lege Evangelica est Sacramentum, ad cujus essentiam requiritur materia, forma, & minister, in cap. Quod nobis, n. 10, de clandest. desponf. 38
6 Matrimonii Sacramentum quem habeat ministrum, ibid. num. 32 33
6 Matrimonii tria sunt bona, videlicet fides, proles, Sacramentum, & conditiones hujusmodi bona extinguentes vitiant, & non vitiantur, in cap. Si conditiones, num. 2. de condit. appos. 39
6 Matrimonium quandoque accipitur pro sponsalibus de futuro, in cap. Tua num. 4. de desponf. impuber. 15
6 Matrimonii probatio ante procreationem, ac nativitatem in causa legitimitatis prolis respicit petitorium, in cap. Lator, num. 8. Qui filii sint legitimi. 88
6 Matrimonium probatum per præsumptiones est Matrimonium verum, non fictum, vel præsumptum, ib. n. 59. 97
5 Matrimonii separatio fieri non debet sine authoritate Ecclesiæ, in cap. Præterea, num. 11 & 13. & seqq. de Converf. conjugat. 133
6 In Matrimonio dicitur legitima probatio, quæ fit per idoneos testes, in cap. Consultationi, n. 3. de sponsal. 18
6 Maximè ubi agitur de matrimonio dissolvendo, ib. n. 4 11
Vide in ver. *Sponsalia, Denunciationes.*
6 Matrimonium difficilius solvitur, quàm contrahatur, in d. cap. Consultationi, n. 5. de sponsal. 11
6 Matrimonia cum sunt contrahenda debent per Presbyteros in Ecclesia edicta proponi assignato termino ad opponenda impedimenta, in cap. Cum inhibitio, nu. 1. de Clandest. desponsat. 34
Vide in ver. *Denunciationes.*
5 Matrimonium post lapsum est in remedium concupiscentiæ, in cap. Ex publico, n. 23. de converf. conjugat. 124
5 Matrimonium consummatum repræsentat unionem Christi cum Ecclesia per carnem, & sortitur effectum à jure Divino, & indissolubilitatem, ibid. n. 49 127
6 Matrimonium separatum propter adulterium mulieris redintegratur, si vir postea fornicatur, in c. Ex litteris, num. 1 de Divortiis, 107
6 Matrimonium secundum quamvis sit perfectum Sacramentum, tamen non habet plenam significationem Matrimonii Christi, & Ecclesiæ. In cap. Vir autem, num. 5. de secun. nupt, 109
1 Matrimonia contracta non præmissis denunciationibus valida sunt, in cap. Cum accessissent, nu. 29. de constit. 147
Matrimonium quoad ætatem.
5 Matrimonium post pubertatem in quacūque ætate contrahi potest, in c. Cum sis, n. 39. de converf. conjugat 142
6 Matrimonium contractum ante ætatem legitimam valet si malitia suppleat ætatem, in cap. De illis, il secondo, nu. 2. & 19. & 42. de desponf. impuber. 21
6 Matrimonium non consistit cum puella minore septennio, quantumcunque fuerit cognita, nisi multum sit doli capax, & discreta, ibid. n. 4, 21
6 Matrimonium jure naturæ in quacunque ætate contrahi potest dummodo adsit sufficiens rationis usus, ibid. n. 15. & seqq. 23
6 Matrimonium inter impuberes ex urgentissima causa contrahi potest ex dispensatione Ecclesiæ, ibid. n. 17. & 13 23
6 Matrimonium quibus casibus contrahi possit ante ætatem legitimam authoritate Ecclesiæ, ibid. nu. 20. & seqq. usque ad num. 35. & 38. usque in fin. 24
6 Matrimonium contrahens ante ætatem legitimam sine justa causa, & licentia Episcopi peccat mortaliter, ibidem, num. 35. 24

INDEX RERUM ET VERBORUM.

6 Matrimonium pueliæ, cujus malitia ætatem suppleat, impediri non potest absque peccato, ibid. n. 47. 25
6 Matrimonium inter puberem, & impuberem contractum servata forma Concilii Tridentini est nullum, nisi malitia suppleat ætatem, nec per cohabitationem, & copulam rectificari potest, ibid. n. 47. 26
5 Ad Matrimonium sufficit attigisse ultimam diem ætatis quatuordecim annorum, secus in matrimonio spirituali, & cur, in cap. Ad nostram, n. 29. de Regular. 33
6 Matrimonium per verba de præsenti inter puberem, & impuberem contractum non servata forma Concilii Tridentini valet, in vim sponsaliorum, in cap. De illis, n. 49. de desponf. impub. 26
6 Secus in matrimonio contracto inter puberes, ib. n. 52. 26
6 Matrimonium contractum coram Parocho, & testibus, sed nulliter ob ætatis defectum non convalescit per copulam subsequutam post legitimam ætatem, in cap. Si conditiones, n. 26. de condit. appos. 42
6 Matrimonium contrahentes ante pubertatem non possunt absque peccato carnaliter, conjungi in cap. Ubi non est, n. 10. de desponf. impuber. 19
6 Matrimonium contrahi non potest absque culpa lethali ante expletum annum 12. in fœmina, & 14. in masculo, nisi ex urgenti causa, & de licentia Episcopi, ibid. n 11. 20
6 Matrimonium à patre contractum pro filio ante pubertatem consentiente, valet ut sponsalia de futuro, secus si filius nullo modo consentiat, in cap. Tua num. 3. de desponf. impuber. 15
6 Episcopus cognoscit an subsit legitima causa dispensandi cum impubere super matrimonio contrahendo, in cap. De illis, n. 25. de desponf. impuber. 24
6 Impuberes ambo, vel alter, nisi pro bono pacis coniungi nõ debent, in cap. Ubi non est, n. 1. de Desponf. impuber. 18

Matrimonium clandestinum.

6 De matrimonio occulto non judicat Ecclesia, sed per illud publicatum approbat, in c. Quod nobis, num. 1. de Clandest. desponf. 28
6 Matrimonium clandestinum quot modis dici possit, ibid. num. 2 28
6 Matrimonium clam contrahentes non sunt cogendi simul habitare, si alter, vel uterque inficiat, & alia probatio non apparear, ibidem, n. 4 28
6 Matrimonium publicum an præjudicet clandestino si ambo fateantur se clam contraxisse, & habeant pro se unum testem cum fama, ib. n. 9. & seqq. usque ad n. 20. 28
6 Matrimonia clandestina de jure communi valida erant, ibid. num. 21. 29
6 Secus post Concil. Trid. ibid. num. 22. 29
6 Quas ob causas Ecclesia hujusmodi matrimonia irrita fecerit, ibid. num. 26. 30
6 Matrimonium clandestinum ante Concilium fuit ratum, & verum Sacramentum, & contrarium asserere est periculosum in fide, ibid. n. 51. 33
6 Matrimonium clandestinum non præsumitur, sed illud alleganti incumbit onus probandi, in c. Siquis, n. 1. & 5. clandest. desponf. 26
6 Et quid post Concilium Tridentinum ibid. n. 6. 26
6 Matrimonium Clandestinum de jure communi validum est quoad Deum indistincte, & quoad Ecclesiam, dummodo sufficienter probetur, ibid. n. 2. 26

Matrimonium sub conditione.

6 Matrimonium sub conditione Si es virgo, est nullum si mulier sit corrupta, in c. Si conditiones, n. 17. de condit. appos. 40
6 Idem de conditionibus Si non es cæca, leprosa, & aliis hujusmodi, ibid. n. 18. 40
6 Matrimonium contrahens sub conditione, & ante ejus implementum deponsatam cognoscens, à conditione recedit, ibid. num. 11. & sequentibus, 41
6 Matrimonium contrahens sub conditione non censetur à conditione recedere, si desponsatam cognoscat post defectum conditionis, ibidem, n. 24. 41
6 Matrimonium contractum sub conditione coram Parocho, & testibus, purificata conditione per copulam remanet firmum, nec est opus formam repetere, si conditio sit de futuro, ibidem, num. 25. 42
6 Matrimonium contrahens sub conditione non improbata non compellitur illud consummare ante conditionis eventum, in c. Super eo, n. 1. de condit. appos. 37
6 Matrimonium sub conditione contractum purificata conditione illico est perfectum absque novo consensu, secundũ opinionem Canonistarum contra Theologos, ib. n. 2. 37
6 Matrimonium sub conditione contractum servata forma Concilii Tridentini per adventum conditionis statim perficitur, nec est opus iterum contrahere coram Parocho, & testibus, ibidem, n. 4. 38
6 Matrimonium conditionale ex Concilio Tridentino, non requirit solemnitates Parochi, & testium, quando recedit ur à conditione, sed quando mutuo consensu vir, & mulier contrahunt, ibid. n. 6. 38

Matrimonium quoad consensum.

5 Matrimonium carnale, vel spirituale constare non potest ex consensibus iteratis, in c. Quoniã, n. 44. de Jurepatr. 237
5 Matrimonii confirmatio à principio invalidi an requirat certam notitiam amotionis obstaculi præcedentis, in cap. Significatum, n. 9. de regular. 43
5 Matrimonium contractum cum ancilla ignoranter, eo vito ignorante manumissma, non convalescit per copulam subsecutam, ibid. n. 10. & 26. 42
1 Matrimonium contractum per errorem an, & quando sit nullum, ibid. n. 24. & 27. 44
5 Matrimonium nulliter contractum si conjuges validum credentes se immisceant, an, & quando convalescat, ibid. num. 26. & 28. 45
2 Matrimonium spirituale sicut & carnale sine consensu contrahi non potest, in c. Quanto, n. 103. de transl. Episcopi. 138
Vir solutus à vinculo matrimonii tam carnalis, quam spiritualis cogi non potest alteri nubere, ibid. n. 118. 140
5 Matrimonium potest contrahi etiam in mortis articulo, in c. Sicut nobis, n. 25. de Regular. 80
6 Matrimonium carnale sicut spirituale libertatem consensus requirit, in c. Nobis, num. 66. de Simon. 137
6 Matrimonium an valeat si inter consensum unius, & alterius magnum intervallum intercedat, in cap. Licet, nu. 7. de sponf. duor. 36
6 Matrimonium solo interiori consensu contrahi non potest, in c. Tuæ fraternitati, n. 11. 23. & 35. de sponf. & matrim. 8
6 Matrimonium separatur si liber contraxit cum Ancilla ignoranter, & ex quo scivit non consentit, & cum alia contrahere potest, in cap. Ad nostram num. 1. de Conjugio servor. 58
6 Is tamen, qui decipit non potest divertere invito libero, sed cogitur ab Ecclesia stare matrimonio, ibid. n. 7. 58
6 Matrimonium nullum data notitia nullitatis ratificatur per superveniente consensum facto, vel verbis expressum, ibidem, n 11. 58
6 Matrimonio probato non auditur negans simpliciter consensum, sed asserens meticulosum, & probare volens auditur, in c. Consultationi, n. 1. de sponsal. 11
5 Matrimonii consummatio requirit consensum saltem inclusum in coactione conditionali, in c. Ex publico, nu. 46. & 49. de Convers. Conjug. 159
5 ad Matrimonii consummationem requiruntur consensus animorum, & commixtio corporum, ibidem, n. 51. 159
6 Matrimonium consensu contrahitur, licet solemnitates, vel consuetudines patriæ non serventur, in c. De Francia, n. 1. de sponsalib. 8

Matrimonium quoad conversionem conjugatorum,
Vide in ver. *Conjugatus, Conjux, Vxor, Maritus.*

Matrimonium quoad dispensationem

6 Matrimonia bona fide contracta in gradibus prohibitis vigore dispensationem, quos Ordinarii concesserunt in vim falsarum litterarum an sint irrita, nec ne, in c. Super eo, n. 3. & seqq. usque ad n. 13. de Crim. fals. 319
2 Matrimonium contrahentes scienter in gradu prohibito caret omni spe dispensationis, in c. Nimis, n. 39. de filiis Presbyter. 318
2 Idem si ignoranter quando solemnitates requisitas neglexit, ibid. n. 40. 318
6 Episcopus cognoscit an subsit legitima causa dispensandi cum impubere super matrimonio contrahendo, in c. De illis, num. 25. de desponf. impuber. 24
Vide in ver. *Dispensatio*, & in ver. *Papa quoad matrimonium.*

Matrimonii impedimenta.

6 Matrimonium ut sit irritum necesse est ut fiat irritum ab ecclesia, nec sufficit legalis authoritas, in c. Utrum autem, n. 22. de cognat. spirit. 63
5 Matrimonio existente invalido ob occultum impedimentum mulier non tenetur obedire præcipienti sub pœna excommunicationis ut adhæreat viro, in c. Siquis, num. 78. de Regular. 18
6 Matrimonium ne contrahatur in casibus ab ecclesia prohibitis quilibet de populo potest se opponere, in c. Ad audientiam, num. 4. de sponf. & matrim. 2
6 Et idem potest esse denunciator, & testis, ibidem, n. 5. 2
6 Matrimonium etiam nullum parit infamiæ, & bigamiæ impedimentum, ibid. n. 26. 1
6 Episcopus est cognitor impedimentorum matrimonialium, in c. De illis, n. 23. & seq. de desponf. impub. 23
4 Matrimonium per superveniens impedimentum nõ dissolvitur, in c. Dilectus, il secondo, n. 14. de Præben. 140
4 Sponsalia secus, ibid. d. n. 14. 140
5 Matrimonium contractum à professo contra formam Decreti Clementis VIII in loco non designato ad recipiendos Novitios post lapsum quinquennium à die professionis an sit validum in utroque foro, in c. Consuluit, n. 8. & n. seqq. usque in finem. Qui Clerici, vel vovent. 47
Consuetudine induci non potest impedimentum cognationis spiritualis dirimens contractum, sed tantum impediens contrahendum, & cur, in c. Veniens, n. 21. de cognat. spirit. 68
Consuetudo qua mulier puerum gestans usque ad lauam Ecclesiæ habetur pro Commatre, licet eum non tengat in actu baptismatis, an impediat matrimonium contrahendum, & dirimat contractum, in c. Utrum autem, n. 2. & seqq. usque in finem de cognat. spirit. 60
Consuetudo potest inducere novum impedimentum matrimoniis contrahendis, ibid. n. 4. 60
Consuetudo inducens cognationem spiritualem, quę tantum impediat matrimonium contrahendum, non est sublata à Concilio Tridentino, ibid. n. 5. 60
Consuetudo inducens impedimentum dirimens ita demum valet si fit à Sede Apostolica approbata, ibidem, n. 9. 61
Consuetudo inhabilitans ad contrahendum si habeat concursum juris veteris, & ex ejus observantia otiatur scandalum, an valeat, ibid. n. 10. & seq. 61
Consuetudo inhabilitans ad matrimonium contrahendum cum sit contra jus divinum nullo unquam tempore potest præscribi, ibid. n 16. pag. 62
Consuetudo etiam immemorabilis non potest tollere, nec inducere impedimenta matrimonium dirimnetia, in c. Quod super, n. 7. de consanguinit. & affinit. 72
Conjux sciens pro certo impedimentum matrimonii, non deber reddere debitum, sed potius excommunicationem pati, in c. Inquisitioni, n. 1. de sent. excom, 297
Et quid si credat ex causa probabili, vel temeraria, ibid. 197

Matrimonium infidelium.

6 Matrimonium inter infideles propriè non est Sacramentum in c. Utrum autem, n. 25. de cognat. spirit. 63
1 Matrimonium validè ab infidelibus contractum post conversionem non est iterandum coram Parocho, & testibus, in c. Canonum statuta, n. 90. de Constit. 27
5 Matrimonium infidelium licet sit verum matrimonium, tamen non est verum Sacramentum, in c. Ex parte, il secondo, n. 9. de Convers. Conjugat. 159

Matrimonium in gradibus prohibitis.

6 Matrimonia contrahi non possunt in gradibus prohibitis, etiamsi hoc habeat consuetudo, in c. Quod super, num. 2. & 7. de consanguinit. & affinit, 71
6 Matrimonium an possit esse inter ascendentes, & descendentes ultra quartum gradum, in c. Vir qui, n. 22. & seqq. usque in fin. de consanguin. & affinit. 78
6 Infra quartum gradum est prohibitum, saltem jure ecclesiastico, ibidem, n. 23. 78
6 In linea recta ascendentium, & descendentium, an & usque ad quem gradum sit irritum jure naturæ, ibid. n. 28. & seqq. usque in finem, maximè, n. 32 79
6 Non est irritum jure divino positivo, ibid. n. 29. 79
6 Inter parentes, & filios consistere non potest ipso jure naturali prohibente, ibid. n. 32. 79
3 Si contra petentem restitutionem conjugis opponitur consanguinitas in gradu prohibito, an, & quando sit facienda restitutio, in c. Litteras, n. 1. de restit spoliat. 137

Matrimonium contra interdictum Ecclesiæ

6 Matrimonium contra interdictum Ecclesiæ vel judicis contractum valet; imponitur tamen pœnitentia sic contrahentibus, & separantur donec cognoscatur causa interdicti in c. Litteræ, quas, n. 1. de matrim. contr. interdic. Eccles. 80
6 Matrimonium celebratum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat ne ejus celebrationi interveniret an valeat nec ne, stante decreto Concilii Trident. de reform. matrim. ibid. n. 5. & seqq. usque in fin. 81
6 Matrimonium contractum contra interdictum Papæ an teneat, ibid. n. 8. 81
6 Matrimonium fortius est, quàm interdictum, ibid. n. 9. 81
6 Matrimonium ex impedimento temporali impedire non potest inferior à Papa, ibid. n. 10. 81
6 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet nõ obstante Episcopi interdicto, ibid. n. 16. 82
5 Matrimonium coram Parocho celebri solemnitate contrahi potest, etiam temporibus ab Ecclesia interdictis, in c. Capellanus, n. 2. & 11. de feriis. 112

Vide in ver. *Nuptia.*

Matrimonium invitis parentibus.

6 Matrimonia invitis parentibus contracta, quamvis sint valida, tamen improbantur ab Ecclesia, in c. Tua, n. 11 & seqq. usque ad n. 23. de desponf. impuber. 16
6 Matrimonium à filio familias contractum sine consensu parentum de jure civili non valet, ibid n. 16. 17
Secus de jure Canonico, ibid. n. 17. 17
6 Matrimonium à filiis familias invitis parentibus contracta an jure ecclesiastico irrita fuerint primis ecclesiæ temporibus, ibid. n. 20. & seq. 17

Matrimonii libertas.

6 Matrimonium metu contractum in ætate inubili de jure communi convalescit per copulam subsecutam, non autem per solam remotionem impedimenti, in c. Tuæ litteræ, n. 67 de Cler. per salt. promot. 348
1 Matrimonium carnale sicut & spirituale omnimodam libertatem requirit, in c. Cum dilectus, n. 40. de consurt. 271
7 Domini temporales, & Magistratus quicumque impedientes libertatem matrimonii incidunt in excommunicationẽ, c. 9. sess. 14. de reformat. matrim. Concil. Tridentini, non autè privatæ, personæ, in c. Super. n. 27. de sent. ex co. 169
2 Vir solutus à vinculo matrimonii tam carnalis, quàm spiritualis cogi non potest alteri nubere. in c. Quanto, n. 118. de translat. Episcopi, 140
6 Matrimonia debent esse libera, in c. Insinuante, n. 3. Qui Cler. vel vou. 49
6 Matrimonii libertatem impedientes excommunicantur à Concilio Tridentino, si sint Domini temporales, vel Magistratus: Secus si privatæ personæ, ibid. n. 4. 49
2 Matrimonium tam spirituale, quàm Carnale non vitiatur ex legitima compulsione Superioris propter principium voluntarium, in c. Publicato. n. 4. de elect. 118
6 Matrimonia non possunt pœna constringi, in c. Si conditiones, n. 8. de condit. appos. 40
6 Matrimonium nulliter contractum ex causa metus servata in reliquis forma Concilii Tridentini, si impedimentum sit occultum convalescit ex mutuo consensu Conjugum, in c. Is qui fidem, n. 14 de sponsal. 13
6 Matrimonium metu contractum per spontaneam cohabitationem validatur, & contraria probatio non admittitur, in c. Consuluit, n. 22. Qui Cler. vel voven. 45
6 Matrimonio probato non auditur negans simpliciter consensum, sed asserens meticulosum, & probare volens auditur, in c. Consultationi, n. 1. de sponsal. 11
6 Matrimonium non valet si probetur contractum per metum cadentem in constantem virum, vel mulierem, ibid. n. 37. 11. & 14. 11

Vide in ver. *Statutum circa Matrimonium.*

Matrimonium coram Parocho, & testibus.

1 Matrimonium contractum coram Parocho etiam invito, &c, aut ex alia causa vocato, adhibito tamen ad illum actũ, aut interdicto, vel non Sacerdote validum est, in c. Quoniam, n. 25. & seq de Constitut. 179
6 Matrimonium contractum coram Parocho putativo tenet, in c. Super eo, n. 7. de Crimin. fals. 320
6 Declaratur, ibid. n. 10. 320
6 Matrimonium coram Parocho intruso non valet, ibidem, d. n 10. 320
3 Matrimonia ubi non extant Parochi qualiter sint contrahenda in c. Si Clericus, n. 58. de for. compet. 71
6 Matrimonium celebratum coram Parocho cui Ordinarius interdixerat ne ejus celebrationi interveniret, an valeat nec ne, stante decreto Concilii Tridentini de reform matrim. in c. Litteræ quas, n. 5. & seqq. usque in finem, de matrimon. contract. contr. interdictum Eccles. 81

Vide in ver. *Matrimonium contra interdictum*, & in ver. *Parochus quoad Matrimonium.*

6 Matrimonium contractum coram Parocho contradicente valet, ibid. n. 14. 82
6 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet non obstante interdicto, ibid. n. 16. 82
6 Coram Parocho denunciato excommunicato validum est, ibid. n. 23. 83
4 Matrimonium contractum coram Parocho loci ubi mulier jussu Principis ad quatuor mẽses relegata fuerat, post quartum habitationis mentem an valeat, in c. Significavit, n. 19. & seqq. usque ad n. 40. de Paroch. 384
4 Matrimonium ruri contractum an sit nullum si contrahentes ruri esse non solebant per majorem anni partem, ibid. num. 25. & 36. 385
4 Matrimonium scholaris, qui Patavii quinque vel sex mensis moratus, timens impedimentum à parentibus, ibi duxit mulierem plebejam coram Parocho loci, & testibus, validum declaratur, ibid. n. 37. 386
4 Idem de matrimonio alterius, qui ob eamdem causam se in Angliam contulit ibiq; aliquantisper moratus contraxit cum meretrice, ibid. n. 38. 368
4 Idem responsum de matrimonio Trajectensium, qui Aquigranam

granam se contulerunt, si ibi spatio saltem unius mensis morati fuerint, ibidem, num. 39. 386
6 Matrimonia in Russia à Catholicis contracta coram Parochis Ruthenis an sint irrita nec ne, in cap. Quod à prædecessore, num. 26. usque in finem, de schismat. 230
6 Matrimonium celebratum coram Parocho intruso, & titulum non habente post Concilium Tridentinum non valet, ibid. num. 20. 236
6 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato etiam denunciato, validum est, ibid. num. 81. 216
6 Matrimonium contractum coram Parocho publico hæretico irritū est, si decretum Concil. Trid. de reform. matrim, publicatum fuerit in Parochia, & lapsi sint triginta dies à die publicationis, ibid. nu. 82. & 97, vers. Vnde fit. 237
6 Trid, Concil, decretum de reformat. matrim. publicati debet in singulis Parochiis ut matrimonium sit validum, nec sufficit publicatio facta in synodo provinciali, ibid. n. 143, 244
6 Præsumitur tamen publicatum si fuerit observatum tamquam decretum Concil. ibid. n. 144. 244
6 Matrimonium ex Concil. Trid. qua forma sit contrahendū, in c. Quod nobis, n. 22, de Clandest. desponf. 29
6 Matrimonium contractum in Parochia mulieris coram Parocho viri, & è converso an sit validum, num. 33. 31
6 Et quid sit contractum fuerit in Parochia mulieris coram Sacerdote non Parocho, sed habente licentiam à Parocho viri, præsertim si Parochiæ sint in diversis diœcesibus, ibid. num. 34. & seqq. usq; ad nu. 39. 31
6 Matrimonium contractum coram Sacerdote de licentia Parochi contrahentium extra illius Parochiam an sit validum necne, ibid, n. 39. & seq. usq; ad nu. 48. 32
6 Matrimonium contractum coram Parocho utcunque contradicente valet, ibid. nu. 40. 32
6 Matrimonium cum sola præsentia Parochi sine consensu, aut alio ejus ministerio, & coram duobus, vel tribus an valeat, ibid. n. 48. & n. seqq. usq; ad nu. 53. 33
6 Requisitur ut Parochus sit adhibitus, ibid, n 54, vers. Cave tamen. 33
6 Matrimonium cui interfuit Sacerdos jussu episcopi, si Episcopus deceptus est ratus Sacerdotem illum esse Parochum contrahentium, cum tamen non esset, an sit validum, ibid. num. 55. 34
3 Matrimonium coram Parocho sine celebri solemnitate contrahi potest etiam temporalibus ab Ecclesia interdictis, in c. Capellanus, n. 2. & 11. de feriis, 111
6 Episcopus an possit revocare licentiam alii Sacerdoti concessam celebrandi matrimonium, in cap. Litteræ quas, n. 17. & 23, de matrim. contract, interd. Ecclesiæ. 82
6 Sacerdos licentium obtinens à Parocho interveniendi matrimonio dicitur habere authoritatem à Concilio, & non à Parocho in c. Quod nobis, nu. 37, & 42. de Clandest. desponsat. 32
6 Matrimonium contractum coram Parocho publico hæretico est invalidum, si publicatum fuerit in Parochia de cretum Concilii, &c. in c. Ad abolendam, n 38. de Hæreticis. 214
6 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato etiam denunciato, validum est, ibid. num. 39. 214
7 Matrimonium contractum coram Parocho per vim adhibitio, qui affectavit non intelligere, validum est, in cap. Quæsitum, num. 7. de Pœnit. & remis. 117

Matrimonium quoad publicam honestatem.

6 Matrimonium de facto contractum à Monacho producit impedimentum publicæ honestatis, in c. Ad audientiam, n. 27. de sponf, & matrim 5
6 Matrimonium ratum non consummatum non parit impedimentum affinitatis, sed publicæ honestatis justitiæ, fortius tamen quàm ex sponsalibus de futuro, in c. Tua, n 23, de desponf. Impuber. 18

Vide in ver. *Impedimentum publicæ honestatis,*

Matrimonium ratum.

5 Matrimonium non consummatum an solvi possit per Papam ex alia causa, quàm in jure expressa, vel omnino simili, in c. ex parte, il 2. n. 2, de converf. conjugat. 158
5 Matrimonium ratum quo jure dissolvatur per solemnem professionem alterius conjugis, ibid. num. 8. 159
5 Matrimonium ratum solvitur ex constitutione Ecclesiæ, conjuge ad fidem converso, si infidelis noluerit ei cohabitare, aut non sine contumelia creatoris, ibid. nu. 10. 159
5 Circa matrimonium ratum latissimè patet Papæ potestas, ibid. n. 6. 159
5 Non dissolvitur per susceptionem Sacri Ordinis, sed per solemnem professionem, ibid. n. 14. 159
5 Non dissolvitur ex voto quod emittunt Tertiariæ, & Vrsulinæ, ibid, n. 22. 160
5 Nec eremiticæ vitæ professione, aut votis, quæ in Societate Iesu emittuntur à Coadjutoribus formatis, ibid nu. 22. 160
5 Cur dissolvatur per solemnem professionem, non autem per vota simplicia, ibid. nu. 23. 160
5 Et an dissolvatur per ingressū domus leprosorū, ib, n. 24 161
6 Matrimonium non consummatum fortitur naturam ex constitutione Ecclesiæ, in c. Quod nobis, n. 23. de Clandest. desponf. 28
6 Matrimonium ratum non consummatum non parit impedimentum affinitatis, sed publicæ honestatis justitiæ, fortius tamen, quam ex sponsalibus de futuro, in c. Tua, n. 23. de desponf. impuber. 18
6 Matrimonium ratum prævalet secundo etiam carnali copula consummato, in c. Si inter virum, n. 7. de desponf. & matrim. 17
6 Matrimonium contrahere plus est, quàm debitum exigere, in cap. Vir qui, n. 19. de consanguinitate & affinitate. 78
3 Matrimonium ratum non consummatum dirimitur per solemnem professionem alterius conjugum, in c. Verum, n. 2. de converf, conjugat. 131
3 Non autem per susceptionem Sacri Ordinis, ibid. n. 3. 138
5 Matrimonium ratum non dissolvitur per vota simplicia, ibid. n. 7. 136

Dispensatio super matrimonio rato, & non consummato.

Vide in ver. *Dispensatio circa matrimonium,*

& in verb. *Papa quoad matrimonium.*

2 Matrimonium ratum non soluitur per ingressum Religionis, nisi sequuta professione, in c. Ex publico, n. 13. de Converf. Conjugat. 153

Vide in ver. *Sponsa.*

3 Matrimonium non consummatum solvitur per professionē tacitam, sicut per expressam, ibid. n. 18. & 37. 154

Matrimonium spirituale

2 Matrimonium spirituale Ecclesia non contrahunt obtinentes beneficia simplicia, in c. Indecorum, n. 4. de ætat & qualit. 232
2 Euangelii locus, *Quos Deus conjunxit homo non separaret*, intelligitur tam de matrimonio spirituali, quàm carnali, in c. Quanto, n. 2. & 63. de translat, Episcop. 130
2 Argumentum à matrimonio carnali ad spirituale validum est, ibid. n. 3. 130
2 Euerardi error circa Sacramentum matrimonii, ibid. n 4 130
2 Matrimonium spirituale cum Ecclesia contrahitur ab Episcopo tantum, non autem ab inferioribus Prælatis. ibid, num, 5. 131
2 Matrimonium spirituale in latiori significatione qui dicantur cum Ecclesia contrahere, ibid. num. 7. 131
2 Instar carnalis initiatur, & consummatur, ibid. n. 17. 132
2 Matrimonium tam carnale, quàm spirituale ad tempus contrahi non potest, ibid. n 24. 132
2 Dissolutio matrimonii spiritualis sicut, & carnalis non consummati sine gravi causa fieri non debet, ibid. n. 93. 138
2 Matrimonium spirituale sicut & carnale sine consensu contrahi non potest, ibid. n. 103. 138
3 Ad matrimonium spirituale non sufficit attigisse ultimum diem ætatis, secus in matrimonio carnali, & cur, in cap. Ad nostram, n. 29. de Regular. 31
3 Matrimonium tam spirituale, quàm carnale constare non potest ex consensibus iteratis, in cap. Quoniam n. 44 de jure patron. 237
2 Matrimonium spirituale quas habeat partes, in cap, Publicato, n 7. de elect, 118
2 Matrimonium tam spirituale, quàm carnale celebratum non servata forma juris positivi est nullum, etiam in toto conscientiæ, ibid, n. 34. pag. 122
6 Matrimonium spirituale, sicut carnale libertatem consensus requirit, in cap, Nobis, n. 66. de Simon. 117
2 Matrimonium spirituale inter Prælatum inferiorem & ecclesiam propriè non contrahitur, sed quasi matrimonium, in c. Quia propter, n. 10. & 32, de elect. 92
6 Matrimonium spirituale non contrahitur sine verbis, in c. Tuæ fraternitati, n. 9. de sponf. & matrim. 8
6 Matrimonium spirituale, & carnale in pluribus differunt, ibid. n. 34. 11
2 Matrimonium spirituale in latiori significatione qui dicantur cum Ecclesia contrahere, in c. Quanto, n. 7. de elect. 118

Matrimonium quoad verba.

6 Matrimonium ut sit validum an contrahentes debeant sibi mutuo respondere antequam ad extranea divertant, in c. Licet, num. 2. & seqq. de sponf. duor. 36
6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 5. 36
6 Matrimonium non valet si unus ex contrahentibus revocavit consensum ante responsionem alterius, ibid. n. 6. 36
6 Et an sit credendum dicenti post responsionem se prius consensum revocasse, ibid. n. 11. 36
6 In matrimonio contrahendo vir debet prius interrogari, & loqui, quàm mulier, ibid. n. 12. 36
6 Alicubi tamen contrarium servatur, & cur, ibid. n. 13. 36

6 Matrimonium an possit contrahi sine verbis consensum exprimentibus, in c. Si inter virum, n. 3. de sponf. & matrim. 14
6 Matrimonium contrahi potest non solum per verba consuetudine expressa, sed etiam per alia consimilia, ibid, n. 5. 14
6 Nec requiritur, ut ambo sint concordes in forma verborum, ibid. n. 6. 14
6 Matrimonium an nutibus, & signis contrahi possit, an verò in fari valentibus requirantur verba ex necessitate, & quæ sit hujusmodi necessitas, in c. Tuæ fraternitati, n. 1. & seqq. & n, 56. de sponf. matrim. 7
6 In valentibus loqui solo consensu non contrahitur sed ex Constitutione Ecclesiæ requiruntur verba, ibidem, n. 2. & 3. & n. seqq. 7
6 Contrarium ibidem, n. 22. & seqq. 7
6 Verba in fari valentibus requiri ad esse matrimonii quibus argumentis probetur, ibid. num. 4. & seqq. usq, ad n. 17. 7
6 In matrimonio nomine filiorum à parentibus contracto sufficit filiorum taciturnitas, ibidem, num. 12. 8
6 Matrimonium uno ex conjugibus verba proferente, non requirit verba ex parte alterius, ied sufficiunt signa æquipollentia, ibid. n 15. 8
6 Matrimonium facilius probatur, & certificatur ecclesia de conjugali consensu si verba proferantur, ibidem, n. 17. & seq. & n. 31. 8
6 Matrimonium an requirat verba ex necessitate præcepti, ibid. n. 20. 8
6 Non requirit verba ubi præcessit tractatus de matrimonio contrahendo, ibid. n. 21. 9
6 Solo consensu legitimo contrahitur, sed ad solemnitatem probationis in fari valentibus necessaria sunt verba, vel alia signa æquipollentia, ibid. num 22. 9
6 Posse signis contrahi sine verbis quibus fundamentis probetur, ibidem, num. 23. & seqq. usque ad num. 36. 9
6 Aptius, & decentius contrahitur verbis, quàm signis, ibidem, n. 32. 10
6 Verba in matrimonio non sunt necessaria præcisè etiam quantum ad hoc ut ecclesia de matrimonio contracto certificetur, in c. Ad nostram, n 17. de conjug. servor. 59

Matrimonii vinculum.

5 Matrimonium consummatum per adulterium, vel professionem alterius conjugis non solvitur quoad vinculum, in cap. Cum sis, num. 5. de converf. conjugat. 138
5 Matrimonium non consummatum an solvi possit per Papam ex alia causa, quam in jure expressa, vel omnino simili, in c. Ex parte, il secondo, n. 2. de converf, conjugat. 158

Vide in ver. *Matrimonium ratum.*

5 Matrimonium fidelium est Sacramentum, & post copulam ab Ecclesia solvi non potest, ibidem, num. 11. 159
5 Matrimonii se paratio fieri non debet sine authoritate Ecclesiæ, in c. Præterea, n. 11. & 13. & seqq de converf. conjugat 133
6 Matrimoniale vinculum durat etiam post sententiam divortii usque ad mortem naturalem, in c. Ex litteris, n. 21. de Divortiis. 108
7 *Matrona* pudicitiam attentans in habitu meretricali deprehensa, non tenetur de injuria, in c. In audientia, n. 4 de sent, excom. 138
5 *Matutinum* debet inchoari media nocte, & explicari mane, in cap. Presbyter, num. 2. de celebr. missar. 294
5 Potest tamen dici de sero ex causa, aliàs, secus, ibid. n 3. 294
4 *Maximè* dictio implicat idem esse in casu contrario, in c. Etsi membra, nu. 12. de his quæ fiunt à Prælat. sine consen. Capituli. 269
2 *Medicus* semel approbatus reprobari potest causa legitima subsistente, in c. Accepimus, num 33. de ætat. & qualit. 277
2 Medicus peccat si propinet medicinam dubitans an sit profutura, vel nocitura etiamsi magis credat eam proficere debere, in cap. Ne innitatis, num. 250. & num. 293. de constitut. 73
1 Medicus præbens ægroto medicamentum, quod probabilius posset obesse, peccat contra justitiam, & contra charitatem, ibid. n. 293. & seqq. 87

Medicus salutis gratia est, ibid. nu. 293.

Medici spirituales. Vide, in ver. Sacerdotes.

1 Medicus peccat qui scienter applicat infirmo medicamenta dubia, etiamsi credat ea probabilius profutura, in dic, Ne innitatis, nu. 373. de constitut. 108
2 Medicus non opponitur extraneis, fed extrema ipsa invicem opponuntur, & mutuò se perimunt, ibid, nu. 400. 114
5 *Mediolanensis* an potuerint præscribere contra numerum quadraginta duorum dierum Quadragesimæ ab ecclesia institutum, in c. Explicari, nu 30. & seq. usque in fin. de observ. jejun. 352
2 Mediolanenses qui in Baptismate puerorum pedes lavant, aqua consecrata, excusantur ob auctoritatem Ambrosii, ibidnum 37. 352

Mediolani Gubernatoris edictum super festo S. Dominici.

Vide in ver. *Dies festi.*

4 *Medium* ubi est il licitum acquisitio impeditur, in c. Nos quidem, num, 64. de testam. 127
4 Medium aggredi non possumus, nec ad finem ullatenus pervenire sili principio mediante, in c. Quia ingredientibus, num. 8. de testam. 383
2 Media persona purgat vitium successionis, in c. Ad extirpandas, n. 8. de fil. Presbyter, 325
à Medio exclusus, censetur exclusus à fine.

Vide in ver. *Finis.*

2 Media dispositio convenienter interponitur in transitu de statu ad statum, in c. Cum contingat, num. 27. de ætat. & qualitat, 258
2 Declaratur, n. 130, 258
4 Medium, sine quo finis esse non potest, cadit sub obligatione finis, in c. Ex parte, num. 30. de Cler. non residen, 50
4 Media, quibus Episcopum uti oportet ad curam animarum, quæ sint, ibid. n. 34. 50
2 medium in omni virtute conjecturatur non solum ex his, quæ per se incidunt, sed etiam ex ijs, quæ per accidens, in c. Cum pridem, num. 22. de Pactis. 344
3 Medium censetur electum quod rei gerendæ magis est idoneum, in cap. Quidam, num. 22. de celebr. missar. 301
1 *Meldensis* Concilii causa, & authoritas quæ, in c. Canonum statuta, n. 10. de constit. 19
2 *Melioramenta*, & sumptus ut repeti possint duo sunt probanda, idest tantum in sumptum, & tantum ad melioratum, in c. Requisivit, n. 19. de in integ. resti. 594
2 in Melioramentis, & expensis reperendis, seu deducendis semper attenditur, quod minus est sive illud minus sit in sumptum, sive melioratum, ibid. n. 21. 595
2 Melioramenta, & sumptus repeti possunt à bonæ fidei possessore, ibid. n. 22. 595
2 Melioramenta bona fide facta possunt recuperari, vel exequendo ante sententiam, vel officium judicis per sententiam implorando, ibid. nu. 27. 595
2 Melioramenta si nullo modo sunt liquidata, nec in genere nec in specie non dant retentionem, nec impediunt immissionem, aut sententiæ executionem, ibid num. 28. 595
2 Et multo minus mandatum de manutenendo, ibid. n. 31. 595
2 Neque hoc casu petens rem melioratam tenetur cavere de melioramentis reficiendis, ibidem, num. 32. 595
2 Melioramenta probari debent ab eo qui dicit se illa fecisse, ibid. n. 29. 595
2 Melioramentorum exceptio altiorem requirit indaginem, ibid. nu. 30. 595
2 Melioramenta si sint probata in genere tantum non retardant immissionem, sed succurritur bonæ fidei possessori per cautionem de illis reficiendis liquidatione facta, ibid. num. 33. 596
2 Melioramenta mala fide facta non repetuntur, ibid. n. 34. 596
2 Declaratur, n. 42. 596
2 Melioramenta facta in re fideicommisso subiecta ab eo qui rem aliam scienter emit, non repetuntur, ibid. nu 36. 596
2 Idem si facta fuerint in re subiecta retractui, ibid, n. 37. 596
2 Melioramenta faciens in re aliena domino contradicente fingitur donare, ibid. n. 39. 596
2 Melioramenta utilia, & necessaria repeti possunt etiam à malæ fidei possessore. Secus si sint utilia tantum. ibid. n. 42. 596
7 *Membra* honorabiliora exceptis gravioribus culpis non sunt verberibus subijcienda, in c. Cum voluntate, n. 32. de sent, excomm. 208
4 Mutilare sibi membrum putridum corporis corruptivum num licetur sine incursu irregularitatis, in c. A capula, n. 38. de vita, & honest. Clericorum. 5
4 Membrum sibi amputare ad vitandam sævitiam Tyranni non licet, ibid. n. 39. 5
3 Membra sunt illius naturæ, cujus est caput, in c. In præsentia, n. 98. de probat. 17
7 Membri appellatione quæ intelligantur, in c. Cum illorum, n. 17, de sent, excom. 172
2 *Mendacium* jocosum præcepto addito non solum est peccatum inobedientiæ, sed etiam linguæ, in c. Cum pridem, nu. 29. de Pactis. 344
3 Mendacium aliquod si in scriptura Canonica admittatur, mutabitur fides nostra, quæ ex illa dependet, in c. Venerabili, num 33. de test. & attestat. 199
6 Mendacu ad rationem verba materialiter se habent, sed formaliter ex mente proferentis est accipienda, in c. Fallidicus, nu. 33, in fin. de Crim. falsi. 309
6 Declaratur, ibidem, n. 163. 309
6 Mendacium non est uti verbis falsum significantibus, quando attentis circumstantiis recipunt sensum verum juxta interrogantis intentionem, quam respondens mente concipit, ibidem, n. 35 pag. 310
6 Contrarium, ibid. n. 14. 310

6 Mendacium omne ex suo genere est peccatum, ibidem, num. 17. 319
6 Adeo ut nec ad vitandam mortem, aut pudiciam servandam, nec pro salute animæ, nec pro Dei gloria mentiri liceat, ibid. d.n. 57. 320
6 Mendacio, & odio Dei adeo intrinseca est malitia, ut nec per Omnipotentiam Dei absolutam possit auferri, ibidem, num. 58. 320
6 Mendacium non perniciosum, sed officiosum, vel jocosum est peccatum veniale, ibid. n. 59. 321
6 Sed addito juramento fit perjurium, ibidem, num. 60. 321
6 Mendacio interveniente ex universali regula juramentum semper est mortale, ibidem, num. 61. & num. 82. 322
6 Mendacium juramento firmatum in quacunque materia, & ex quacunque causa semper est mortale peccatum, ibid. n. 82. & 88. 322
6 Mendacium committit qui scienter utitur falsa significatione vocis, & aliud subaudit in mente, quod reddat sensum verum, ibid. n. 83. 322
6 Mendacium est falsa vocis significatio cum intentione fallendi, ibid, n. 84. 322
6 Idest falsum dicendi, ibid. n. 88 & seqq. 322
6 Mendacia si non habent quem decipiant, ipsa sibi mentiuntur, ibid, n. 89. 323
6 Mendacii ratio sumitur à voluntate falsum enunciandi: intentio autem imprimendi falsum in alterius opinionem fallendo ipsum, non pertinet ad rationem mendacij, sed ad quandam illius perfectionem, ibid. d.n. 89. 323
6 Mendacii ratio formalis consistit in dissonantia verborum ab intentione, ibidem, num. 91. 323
6 Mendacium est materia omnino contraria juramento tam intentionis, quàm exteriori, ibidem, num. 103. 324
6 Mendacium est non solum in falsis verbis, sed etiam in simulatis operibus, ibid. n. 114. 324
6 Et æquale est peccatum, ibid. n. 115. 324
6 Mendacium idem est quod assertio falsi cogniti, ibidem, nu. 146. 327
6 Mendacium salvati non potest ex interrogantis intentione, quam respondens mente concipit attentis circumstantiis, ibid. n. 153. 328
6 Maxime in judicio, ibid. n. 15. 328
6 Mendacium per vetus testamentum tueri non licet, ibidem, n. 160. & 162. 328
6 Et quomodo in Scriptura Divina à mendacio excusentur, quæ secundum litteram videntur falsa, ibidem n. 161. 328
Vide in ver. *Falli*, & in ver. *Juramentum*, & in ver. *Perjurium*.
1 *Mendacium* commiti potest tam falsum exprimendo, quàm verum tacendo, in c. Super litteris, num. 7. de Rescript. 213
1 Mendacium necat privilegium, ibidem, n. 15. 213
1 Mendacæ dictio est dominis significativa, in c. Ex litteris, n. 50. de Jure patr. 241
6 *Mendax* non est qui dirigit gressus in aliquam partem, ad quam ire non intendit, in c. Falsidicus, num. 34. & 104. de Crimin. fals. 309
6 Mendax est qui lingua profert contrarium ejus, quod mente gerit, ibidem, n. 90. & seqq. 313
Vide plura supra in ver. *Fallacia*.
Mendicantes.
Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.
2 *Mentis* indiscretio ex operibus cognoscitur, in c. Vel non est compos, n. 3. de tempor. ordinat. pag. 191
4 Mens offerentium recipit interpretationem à consuetudine, in c. Pastoralis, n. 38. de his quæ fi. a Prælat. 267
5 Mens Papæ secundum Canones interpretanda est, in cap. Quidam, num. 17. de celebrat. missar. pag. 301
Mentis evagatio quotuplex, in c. Dolentes, n. 18. de celebr. missar. 306
5 Mentis evagatio in officio quando sit culpa mortalis, ibidem, n. 35. 310
1 *Mensa* Conventualis instituendi. est distincta, & separata ab Abbatiali, in omnibus monasteriis commendatis, in cap. Edoceri, num. 2. de Rescript. 241
1 Mensa Abbatialis à Conventuali separari non debet in monasteriis, quæ dantur in titulum, ibid, num. 3. 245
6 *Menstrua* purgationes in puella sunt signum infallibile pubertatis, in c. De illis, il secundo, num. 36. de desponf. impuber. 23
6 *Mentiri* est contra mentem ire, in cap. Falsidicus, n. 32. & n. 163. de Crimin. fals. 308
6 Mentientis malum est unum habere, clausum in pectore, aliud promptum in lingua, ibidem, num 92. 313
6 Mentiens nihil dicit, qui non dicit quod vox significat, nec dicit quod cogitat, ibidem, n. 111. pag. 314
6 Mentiri aliud est quod numquam licet, aliud veritatem occultare, quod aliquando licet, ibidem, n. 144. & 164. 316
2 *Mercatores* si in teloneis, vel in pedagiis graventur quando sunt in itinere, possunt conqueri coram Judice ecclesiastico, in c. Significantibus, num. 31. de offi. deleg. 422
2 Item si existant in nundinis, ibid. n. 33. 422
5 Mercatores, & captores, qui in fraudem decoquendo ereditores fallunt, in Hispania publici latrones appellantur, in c. Inter alia, n. 58. de Immunit. Eccles. 379
2 Mercatores gaudent privilegiis, quandiu mercimonia exercent, & peregrini quandiu peregrinantur, & milites quandiu militant, in c. Innovamus, n. 3. de Treug. & Pace. 529
3 *Mercedem* præcendere non potest gerens negotia mea me invito, nec expensas repetit, licet utiliter gesserit, in cap. Gravis, num. 92. de Restitut. Spoliat. 133
7 *Meretricem* ancillam alienam rapiens furti non tenetur, in c. Cum voluntate, num. 4. de sent. excommun. 205
4 Meretrices devorant animas perditorum, in cap. Odoardus, num. 40. de solut. 297
3 *Metropolitanus* potest cognoscere de excessu, si Episcopus carceret subditos in materia correctionis, dummodo non impediat executionem in c. Ad nostram, n. 30. de appellat. 240
4 Metropolitanus, vel eo absente suffraganeus antiquior residens an hodie probare possint causas absentiæ Episcoporum, in c. Qualiter, nu. 12. de Cler. non residen. 59
2 Metropolitanus in Concilio Provinciali non potest Constitutiones facere absque consilio, & consensu Episcoporum suffraganeorum, in c. Antigonus, num. 60. de pactis. 538
2 Metropolitano, & Episcopis comprovincialibus in Concilio discrepantibus adeundus est superior, ibidem, n. 63. 538
2 Metropolitanus sine consensu Episcoporum Provincialium nihil po est statuere neque agere quod pertinet ad communia negotia Provinciæ, nec è converso, & in discordia recurrendum est ad Sedem Apostolicam, ibid. nu. 63. 538
1 Metropolitanus non potest causas audire, vel committere nisi in diœcesi sua, vel in diœcesis Judicis, à quo fuit appellatum, in c. Nonnulli, nu. 3. de rescript. 221
2 Metropolitanus in causa appellationis an possit reo ex gratia pœnam remittere, an vero id spectet ad Episcopum, à quo fuit appellatum, in c. Irrefragabili, § Cæterum, num. 53. de offic. Ordin. 485
3 Metropolitanus non potest cognoscere de gravamine ante diffinitivam, nec simpliciter mandare ut sibi transmittatur copia processus expensis appellantis, in c. Super eo, il secondo, nu. 36. de appellat. 241
4 Metropolitanus, & Archiepiscopus an & in quo differant, in c. Referente, n. 2. de Præben. 95
1 Episcopi Comprovinciales nec personaliter, nec per Procuratorem tenentur accedere ad Metropolitanam Ecclesiam, non obstante contraria consuetudine etiam immemorabili, in c. Quoniam, num. 37. de Constitut. 134
Metropolitanus quoad Synodum provincialem.
Vide in ver. *Synodus provincialis quoad potestatem Metropolitani*.
6 *Metus*, & violentia in quacumque ætate incutiantur irritant matrimonium, in c. De illis, il secondo, num. 9. de desponf. impuber. 22
6 Dummodo potuerint cadere in constantem virum, ibidem, num. 10. 22
6 Metus, & violentia purgantur per liberum consensum supervenientem, & matrimonium convaleicit, ibid. nu. 11. 22
6 Sive consensus superveniens sit expressus, sive tacitus, sive præsumptus, ibid. num. 12. 22
6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, num 13. 22
6 Metus iustus dicitur sive interveniat periculum vitæ sive amissionis bonorum, in c. Interfecisti, num. 10. de homicid. 231
2 Metus mortis qualiter probetur, in c. Perlatum, num. 3. de iis quæ vi met. cau. 579
2 Metus mortis in actibus à libera voluntate pendentibus inficit actum ipso jure, ibid, n. 4. 579
2 Metus mortis præsumitur semper durare, quamdiu vivit is qui metum incussit, ibid. nu. 6. Declaratur, num. 10. vers. Limita. 579
2 Metus continuus per patientiam non purgatur, ibidem, num. 7. 579
7 Metus ignominiæ viris bonis major quàm mortis esse debet, in cap. Suscepimus, num. 23. de homicid. & in c. Officii, num. 9. de pœnit. & remiss. pag. 119
5 Metus mortis ita demum inficit professionem si in ordine ad illam incussus fuerit, in c. Si quis, n. 31. de Regular. 19
6 Metus proveniens ex imperio Principis non irritat votum, vel matrimonium, in c. Insinuante, n. 3. & seqq. Qui Cler. vel voven. 49
6 Nisi Princeps consueverit tyrannice tractare non obtemperantes præcepto suis, ibidem, num. 5. pag. 49
6 Metus levis non impedit libertatem consensus, ibid. n. 6. 49
6 Metus non probatur sufficienter ex dignitate Adversarii, nisi aliter probetur oppressio, ibidem, num. 7. 50
6 Metus justus non inducitur ex reverentia mariti, nisi processum fuerit ad minas, aut verbera, ibid. num. 9. 50
6 Metus illatus tempore emissionis voti purgatur ex patientia, & perseverantia, in delatione habitus regularis, ibid. nu. 20. 51
5 Metus mortis an, & quando vitiet professionem, in c. Sicut nobis, n. 24. de regular. 80
5 Quid si sit metus mortis naturalis, ibid. n. 28. 81
5 Et quid si mortis accidentalis violentæ, ibidem, num. 27. 81
5 Et quid si metus non fuerit ordinatus ad professionem extorquendam, ibid. n. 29. 81
5 Metus mortis cur inficiat professionem si sit incussus ab homine, non autem si divinitus sit illatus, ibid. num. 28. 81
5 Metum qui allegat probare debet, sed tamen uterque probare poterit, in c. Nullus, num. 26. de regular. 5
5 Metus, & violentia sicut excusant à professione expressa, sic, & fortius à tacita, nisi sequatur ratificatio, in c. Vidua, n. 28 de regular. 23
6 Metus electionem inficit ipso jure, in cap. Nobis, num. 6. de Simon. 157
2 Metus instantis, vel futuri periculi causa, mentis trepidatio, in c. Sacris, num. 18. de his quæ vi met. caus. 589
2 Non excludit protus, sed attenuat consensum, ibidem, num. 19. 589
2 Ejus principium est intra, ibid. n. 21. 589
2 Facta per metum sunt magis voluntaria, quàm involuntaria, ibid. n. 20. & 24. 589
2 Metus excusat à pœna, sed non à culpa, in d. c. Sacris, num. 29. de his quæ vi met. caus. 590
2 Metus mortis excusat à peccato quando est à causa naturali: secus si ab accidentali, ibid. n. 22. pag. 590.
2 Metus mortis non excusat à mortali eos, qui transgrediuntur præcepta, ne dum Divina, sed etiam Ecclesiastica, ibid. num. 46. 592
5 Metus levis, seu vanus non attenditur etiam in actibus, in quibus requiritur omnimoda libertas, in c. Majores, n. 92. de baptismo. 327
5 Et dicitur Metus vanus quem constans vir timere non debet, ibidem num. 93. 327
5 Metus cadens in constantem virum, est justa causa dispensandi cum Subdiacono ad matrimonium contrahendum, ibid. n. 104. 328
5 Metus sicut annullat votum continentiæ expressum, ita & tacitum, seu annexum ordini, ibid, num. 107. 328
5 Metus, & violentia purgantur per liberum consensum supervenientem, ibid, nu. 114. 329
6 Metus cadens in constantem virum dicitur mortis periculum, vel corporis cruciatus, in c. Consultationi, nu. 10. de sponsal. 12
6 Timor vanus non excusat, ibid. n. 11. 12
6 Metus quando dicatur cadere in constantem virum, relinquitur arbitrio judicis, ibid. n. 12. 12
6 Metus minor excusat fœminam quàm masculum, ibi. 14. 12
5 *Meum* ex una causa, ex alia meum fieri non potest, nisi desinat esse meum, in c. Quoniam, n. 42. de Jure patro. 237
6 Miles armatæ militiæ, & cælestis militiæ æqui parantur, in c. si constiterit, n. 49. de accusat. 118
6 Miles totius, qui telipsum vulneravit, à malitia removetur, ibid. nu. 50. 118
2 Miles creatus à rege præferitur militi creato ab inferiori si sint pares dignitate, in c. Cum certum, n. 13. de major & obed. 491
7 Miles commeatu accepto remanens in domo sua non habet militis privilegia, in c. Ut privilegia, num. 26. de privileg. 79
5 Militem arma magis, quàm leges scire decet, in c. Ex parte, n. 9. de regular. 101
8 Militem volantium sibi eligit Christus, coactum verò sibi auctionatur diabolus, in cap. Nullus, num. 25. de regular. 5
Milites gaudentes. Vide in ver. *Tertiarii*.
3 Milites olim non gaudebant privilegiis militaribus, nisi in numeros essent relati, in c. Si quis, num. 41. de foro compet. 45
2 Milites Calatravæ, & Alcantaræ licet uxorati gaudent foro privilegio, in cap. A nobis, nu. 33. de Bigam. 370
7 Militis ex authoritate sic fit per detractionem cinguli militaris, sicut degradatio Clerici per ablationem instrumenti ad suum Ordinem spectantis, in c. Qui Presbyterum, num. 1. de pœnit. & remission. 105
7 Miles in quo actu recipiat potestatem juris militaris, ibid. n. 6. & 10. 105
7 Militis sæcularis creatio ex Pontificali Romano, ibid. num 7. & num. 59. 105
7 Miles creatur cum cingulo circum cingitur, ibid. n. 7. 105
7 Miles præsumitur qui portat cingulum, & calcaria deaurata, ibid. n. 13. 106
7 Militem, vel Doctorem Pr[illegible]ps solo verbo creare potest ibid. n. 12. 106
7 Miles pro movetur ad militiam sæcularem per chlamydis & cinguli dationem, ibid, n. 16. 106
7 Miles esse desinit cum cingulo militiæ deponit, ib. n. 17. 106
7 Milites si cingulo spolientur, perdunt omne militiæ privilegium, ibid. nu. 19. 106
7 Militis regularis creatio ex Pontificali Romano, ibidem, n. 28. & n. 59 & 72. 106
7 Miles semel remanet semper miles quandiu non est exauthorizatus, ibid, n. 40. 108
7 Miles non matriculatus censetur tamquam privatus, seu paganus, ibid. num. 43. & 63. 108
7 Miles præsumitur inducens professorum, & hæc ignorantia impedit tacitam professionem, ibid. n. 56. 109
7 Contrarium, ibid. n. 107. 109
7 Miles non præcinctus, aut non matriculatus non gaudet militum privilegiis, ibid. n. 63. 110
7 In militis creatione antiquæ ceremoniæ hodie non sunt in usu, ibid. nu. 64. 110
Vide in ver. *Fratres S. Io. Hierosolymitani*.
1 Miles sæculi esse desinit qui factus est miles Christi, in c. Quæ in Ecclesiarum, num. 67. de Constitut. 136
1 Declaratur, ibid. n. 104. 136
4 Milites armatæ legalis, & cælestis militiæ æquiparantur quoad beneficium ut non conveniantur nisi in quantum facere possunt habita ratione ne egeant, in c. Odoardus, n. 19. de solut. 296
Vide in ver. *Clericus, quoad cap. Odoardus*.
2 Milites gaudens privilegijs quandiu militant, in c. Innovamus, nu. 3. de Treug. & pace. 529
3 Miles Hierosolymitanus qui Parochum publicè percussit, non potest ab Episcopo declarari excommunicatus, in c. Non potest, n. 8. & 12. de sent. & re judicat. 232
6 Miles factus pendente liberali causa, licet postea appareat liber, debet exauctorari nisi per calumniam petitus fuerit in servitutem, in c. Omnipotens, nu. 20. de Accusat. 113
7 Milites Hierosolymitani extra Conventum degentes an teneantur semel in anno confiteri Presbytero Parochiali, & ab eo in Paschate sacram communionem recipere; an ve de his teneantur reddere rationem loci Ordinario, in c. Cum & planiare, n. 9. & seqq., usque in finem de Privileg. 43
7 Milites Hierosolymitani sunt verè Religiosi, ibid. n. 11. 43
7 Milites Hierosolymitani confiteri debent Priori, vel fratri Capellano sui Ordinis, ibid num. 18. 44
7 Milites Hierosolymitani extra Conventum degentes, qui præcepto Ecclesiæ de confitendo semel in anno, & communicando in Paschate non satisfaciunt, sub suat punitionibus ordinarii loci tamquam Sedis Apostolicæ De legati, ibidem, num. 19. 44
5 *Minimorum*, & Capucinorum religiones aliquibus respectibus sunt districtiores Carthusiana, in c. Ad Apostolicam, num. 40. de regular. 74
1 *minima*, seu modica in remediis Ordinarijs attenduntur, in c. Consuetudines, num. 15. de Consuetudine. 214
1 Fallit propter authoritatem Consuetudinis, ibid. nu. 16. 214
4 *Ministeria* ecclesiastica, beneficia, & Ecclesiæ an, & in quo differant, in c. Nulla, num. 3. de Concess. præb. 229
2 *Ministeri* Ecclesiæ principaliter ordinantur ad Sacramentum Eucharistiæ, in c. Cum contingat, num. 30. de ætat. & qualit. 259
7 Ministri curiæ episcopalis non obstante consuetudine, & Ecclesiæ paupertate nihil percipere debent ex pœnis pecuniarijs, in c. Presbyteri, nu. 30. & 35. de pœnis. 99
4 Ministerij opus est magis principalis agentis, in c. Fraternitatem, num. 61. de sepultur. 369
5 Ministri Altaris Domini sunt non tantum Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, sed etiam inferiores Clerici, in c. multa, num. 92. Ne Cleric. vel Monach. 401
5 Ministeria Sacrorum ordinum ab Ostiariatu ad Diaconatum jubentur à Concilio Tridentino exercen per Constitutos in dictis ordinibus, ibidem num. 95. 401
3 *Minores*, seu juniores ecclesiæ quæ dicantur, in cap. Nullus, num. 1. & 16. & seqq. de foro compet. 32
2 *Minori* quatuordecim annis regimen Ecclesiæ committi non debet, in c. Indecorum, num. 1. de ætat. & qualit. 231
2 Minor ætate statuto tenetur compromittere sine solemnitatibus, in cap. Cum tempore, num. 40. de arbitr. 607
2 Minor etiam proximus pubertati pro homicidio numquam potest affici ultimo supplicio, in cap. Canonum statuta, num. 117. de Constit. 50
2 Minor viginticinque, & major annis quatuordecim pro atroci-

atrocibus delictis non punitur pœna mortis, ibidem, nu. 118. 30
1 Et quid in atrocioribus, ibid. 30
1 Et quid in atrocissimis, ibid. n. 119. 30
5 Minores tertio septennio non tenentur jejunia ecclesiæ observare, in c. Cum sis, n. 81, de Converf. Conjugat. 144
6 Minores apti ad matrimonium ex contractu matrimoniali obligantur nisi violentia intercedat, in cap. De illis, il secondo, num. 1. de desponf. impuber. 21
4 Minor satis est ab initio adire locupletem hæreditatem, in c. Cum secundum num. 41. de præben. pag. 112
5 minor læsus in professione non restituitur, in c. Ad nostram, num 12. de regular. 31
5 minor non dicitur qui diem supremam agit anni vigesimi, ibid. num. 17. 31
5 minores viginti quinque annis dicuntur quousque ad horam Nativitatis pervenerint, ibid, n. 29 33
5 Minor, seu mulier ad religionem seducti non restituuntur, quia non dicuntur læsi, in c. Ex parte, n. 11. de regular. 102
5 Minor 14. annis de jure communi non obligatur religioni nisi factus major ratam habuerit, in cap. Significatum, num. 43. de Regular. 47
3 Minor annis 25, profitendo Religionem alienat bona sua etiam sine curatore, & decreto Judicis, in cap. In præsentia, num. 12 de probation, pag. 169. 169
1 Minor petens alternative sibi provideri de beneficio Curato, vel simplex censetur se restrinxisse ad simplex cujus est capax, in c. Super litteris, num. 36, de Rescript. 215
6 *Minuta* servitia quæ, in c. Præterea, num. 12. Ne Prælati vires suas. 189
4 *Miraculum* propriè quid sit, & quæ requirantur de ratione miraculi, in c. Cum sis, num. 64 de Converf. Conjugal 144
5 Miraculum Paschasii celebrantis in Capella Columnæ intus Ecclesiam S. Praxedis, in c. Quidam, num, 35. de celebr. missar. 303
5 Miracula nova non Canonizati admitti non debent nisi recognoscente Episcopo, in c. Cum ex eo, num 7. & 9. de reliq. & vener. Sanctor. 338
5 Quij tamen debet negotium institutum ad Sedem Apostolicam transmittere, & ejus responsum expectare, ibid. num. 10. 338
5 Miracula sola ad aliquem canonizandum non sufficiunt, in c. Audivimus, num. 4. & seqq. usque ad num. 14. de reliq. & vener. sanctor. 331
5 Miracula fiunt quandoque etiam per malos, & peccatores, ibidem num. 5. 7. & 10. 331
5 Miraculum potest esse mendax tripliciter, ibidem, n. 8. 331
5 Miraculum ad hoc ut sufficienter probetur ad effectum Canonizationis quatuor requiruntur, in c. Venerabili, num. 3. de testib. 196
3 Miracula ex vi verborum, aut ex vi parentelæ ad canonizandum non sufficiunt, ibidem num. 4. 197
2 *Miserabiles* personæ quæ sint, in c. Significantibus, num. 21. & seqq. usque ad num. 35. de offic. delegat. 412
2 Et quæ miserabilia, ibid. num. 12. 412
2 Miserabiles qui sint in genere, & cur sic appellati, ibidem, num. 23. 412
2 *Misericors* quis, ibidem, num. 24. 412
2 Miserabilis ut aliquis dicatur num: sit reliquendum arbitrio Judicis, ibidem, num. 25. 412
2 Miserabiles qui sint, ibidem, num. 26 usque ad num. 35. 412
2 Peregrini quoad res quas secum deferunt, & injurias quas patiuntur, & contractus in ipsa peregrinatione initos sunt miserabiles, & de foro ecclesiæ, ibidem, num. 30, & 85. 412
2 Mercatores si in teloneis, vel in pedagiis graventur quando sunt in itinere possunt conqueri coram Judice ecclesiastico, ibidem num. 31. & seq. pag. 412
2 Idem si existant in nundinis, ibidem num. 33. 412
2 Moniales an veniant appellatione miserabilium personarum, ibidem, num. 34. remissivè. 413
2 Vidua, pupillus, orphani, & consimiles an sint miserabiles personæ si divites sint, ibid, n. 35. & seq. usque ad n. 38. 413
2 Vidua, & pupillus non gaudent privilegio, l. unicæ, C. quando Imper, inter pupill. & vid. nisi sint pauperes, ibidem, nu. 36. & seq. 413
2 Contrarium, num. 42. 413
Statutum ut de relictis miserabilibus personis non solvatur gabella non comprehendit divites, ibidem, n. 37. 412
2 Constitutio Regni quæ providet pupillis viduis, & aliis de Advocato non includit tales nisi etiam sint pauperes, ibid. num. 38. 413
2 Cæcus non numeratur inter personas miserabiles nisi sit pauper, ibidem, num 39, Sed contra num 50. 413
2 Viduatum, pupillorum, & orphanorum causas audit ecclesia negligente Judice sæculari, etiamsi divites sint, ibidem, num. 41. 414
2 L. unica, C. quando Imper inter pupill. & vid. comprehendit tales etiam divites secundum magis communem, & veriorem opinionem, quam servat Signatura, ibidem, num. 42. 414
2 Delegatio causæ inter laicos ad petitionem miserabilis personæ non pauperis non est nulla ab initio, sed pendet validitas ex negligentia Judicis sæcularis, ibid. nu. 43. 414
2 Regina vi sua est miserabilis persona, & ratione spolii, de quo conqueritur, est principaliter de foro ecclesiæ, ibidem num. 44. 414
2 L. unica, C. quando Imper, inter pupill. & vid. expenditur, ibid. num. 45. 414
2 Miserabiles personæ quoad protectionem, & defensionem pari passu ambulant cum pauperibus, ibidem, num. 48 & 53 414
2 Cæc, & senio confecti, licet divites sunt pauperibus miserabiliores, ibidem. num. 52 415
2 Miserabiles personæ qualiter dicantur quæ res proprias administrare non possunt, ibidem, num. 54. & seq. 415
2 Clerici possunt patrocinari pro miserabilibus personis etiam divitibus, quæ advocatum non reperiunt, ibidem, num. 55. 415
2 Miserabiles personæ an, & quando sint de foro Ecclesiæ, ibidem, num. 58. & num. seq. usque in fin. pag. 416
2 Quid si, sint pauperes, ibid, num 59. & 86. 416
2 Et quid si sint divites, ibid. num. 64. & 85 416
2 Causæ viduarum, aliarumque miserabilium personarum si sint pauperes principaliter, & immediate ad Ecclesiam pertinent, ibidem num. 60 & 86. 416
2 Etiam extra casum oppressionis, & negligentiæ judicum sæcularium, ibidem, num. 61. 416
2 Delegationis litteræ contra laicos ad petitionem viduæ pauperis sunt validæ ab initio ibidem, num. 62. 416
2 Miserabiles personæ pauperes si magnas hæreditates, vel castra petant non possunt directè agere coram judice ecclesiastico, ibidem, num. 63. pag. 416
2 Causæ viduarum, pupillorum, & aliarum miserabilium personarum quæ pauperes non sunt principaliter ad ecclesiam non spectant, ibidem, num. 64 & num. 85. 416
2 Sed secundario, num. 67. & 85. 416
2 Nisi quoad protectionem, & defensionem, ibid. n. 61. & 77. 416.
2 miserabiles personæ utcumque divites si opprimantur, vel spolientur possunt conqueri ecclesiæ etiam alijs Judicibus ordinarijs prætermissis, ibidem, num. 66. & 86. 416
2 Judex sæcularis quando dicatur negligens ad effectum ut Judex ecclesiasticus procedere valeat in causis miserabilium personarum pauperum, ibidem, num. 70. 417
2 Et quid si sit suspectus de malitia, ibidem, num. 71 pag. 417
2 Laici non miserabiles nunquam possunt in eorum causis temporalibus contra laicos directè, & principaliter ad ecclesiam recurrere, ibid num 72. & 84. 417
2 Nisi quando in provincia nullus extat Judex sæcularis, vel si extat, recusatur, aut negligit justitiam administrare, ibid. num. 74 417
2 Idem si Judex non extet in civitate, num. 75. 417
2 Causas miserabilium non pauperum audit ecclesia in defectum Judicis sæcularis, nec reijcit illos ad proximum superiorem, ibidem, num. 73 pag. 417
2 Miserabiles personæ non pauperes si in judicio, vel extra graventur injustè, non possunt ad ecclesiam recurrere per viam appellationis, sed per viam simplicis querelæ, ibidem num. 76. 417
2 miserabiles personæ favorabilius sunt exaudiendæ, quam aliæ non miserabiles, ibid. num. 77 417
2 Et in eorum causis potiori gaudent prærogativa quam Clerici, ibid. num. 78. 417
2 Et rescriptum contra eas impetratum non valet nisi de illarum miseria mentionem fa:iat, ibid, num. 79. 417
2 Indulta miserationis causa non tolluntur per generales non obstantias, ibid. n. 80. 418
2 Nec potest illis expressè renunciari, ibid. num. 81 418
2 Legatum miserabilibus personis dicitur ad pias causas, ibid num. 82 418
2 Nec de illo detrahitur falcidia, ibid. n. 83 418
2 Laici non miserabiles nec habitu, nec actu sunt de foro Ecclesiæ, ibid. nu. 84 418
2 Miserabiles personæ aliquando sunt de foro Ecclesiæ habitu tantum, aliquando vero habitu, & actu, ibid. num. 85. & seq. 418
5 miserabiles personæ immunes sunt ab oneribus personalibus, & realibus extraordinarijs, non autem ab ordinarijs, in c. Licet, num. 20. de Censib. 269
5 Et ius Canonicum in hoc discrepet à jure civili, ibid. nu. 21 & seq. usque ad num. 23. 269
3 Miserabilis persona potest laicum interdicto Vnde vi coram judice Ecclesiastico convenire, etiamsi res subtracta dicatur feudalis, in cap. Ex parte, num. 1. de for compet. 93
3 Miserabiles personæ habent electionem fori, & possunt convenire adversarios suos etiam in Curia Principis, ibid. num. 2. 93
5 Causa miserabilis personæ, quæ juxta canonicas sanctiones tractari debet in Curia, ut validè committatur an requirat subscriptionem Papæ, ibid. num. 7. & seqq. usque in finem. 93
2 *miseriam* quilibet naturaliter fugit, & appetit felicitatem, in c. Significantibus, num. 51. de offic. deleg. 411
6 *Misericordia* quid sit, in c. Hericus, num. 14. de Cler. pugnan. in duello. 275
2 *Misericors* quis, in c. Significantibus, n. 24. de off. deleg. 412
3 Misericordia quid sit, in cap. Licet, num. 13. de Censib. 269
5 Misericordiam non impendentes constitutis in miseria dicuntur negare Christum, qui misericordia est, ib. nu. 14. 269
7 Misericordiæ genus est cito occidere, in cap. Novimus, n. 22. de verb. significat. 216

Missa communis.

2 Missæ sacrificium an ex forma præcedere debeat electionem Papæ, in cap. Causam, num. 33. de elect. 59
Vide in ver. *Electio Papæ.*
2 Missa, & Jejunium ordinantis, & ordinandi an sint de substantia Ordinis, vel de solemnitate tantum in c. Cum venissent, nu. 8 de Sacr unct. 291
2 Missam celebrans coram excom. ob metum sibi incussum ab hæretico mortaliter peccat, secus si à Tyranno, in c. In scriis, nu. 37. de his quæ vi met. caus. 291
2 Contrarium, ibid, n. 38. & 46. 291
Missæ sacrificium non polluitur ex nequitia Sacerdotis, in c. Vestra, num. 3. & seqq. usque ad num 10. de cohabit. Cler & mulier. 8
3 Missa non est de forma intentionis Papæ, in c. Cum Ecclesia, num. 3. de causa poticl. & propriet. 139
5 Missas duas potest Rector Ecclesiæ celebrare propter necessitatem Anniversariorum, in c. Cum creatura, num. 2. de celebrat. Missarum. 312
6 Missam bis in die celebrandi an, & quando Episcopus possit licentiam concedere in c. In ordinando, nu. 33. & 37. de Simon. 141
Sacerdos non potest obligari pacto, vel statuto ad celebrandum quotidie, aut semper de uno Sancto, in c. Significatum, num. 8. de presb. 98
5 In Sacramento Altaris aqua cum vino transubstantietur, in sanguinem, in c. Cum Marthæ, 5. Quæsivisti, n. 1. de Celebr. Missar. 303

Missa quoad applicationem.

4 Eleemosynam dantes pro Missa communiter intendunt, ut sacrificium sibi applicetur, in c. Significatum, n. 44. de præben. 102
5 In Missis singulis orandum est pro defunctis, in c. Cum creatura, n. 18. de Celebrat. Missar. 314
4 Missæ applicatio perficitur ex intentione, & devotione sacrificantis, in c. Fraternitatem, nu. 26. de sepultur, 364
4 Contrarium, ibidem, n. 28. & seqq. 364
5 missa etiam de officio currente dicenda est pro salute vivorum, & defunctorum, in cap. Quidam, num. 11. & 34. de Celebrat. Missar. 300
5 Missarum suffragia mortuis tripliciter applicari possunt, ibid, num. 21. 301
4 Voluntas eorum, qui dant eleemosynam pro Missis recipit interpretationem à consuetudine, in c. Fraternitatem, n 83. & 88. de Sepultura, pag. 372
Vide in ver. *Missis valor*, & in ver. *Missa quoad stipendium*, & in ver. *Parochus quoad missam, Sacerdos quoad missam.*
4 Declaratur si consuetudo sit rationabilis, ibid. nu. 86. 372

Missa quoad attentionem.

1 Missam audiens, & Divinum officium recitans cum distractione voluntaria non satisfacit præcepto Ecclesiæ, in c. Ne innitaris, num. 32. de Constitut. 93

Missa audienda præceptum.

5 Missam peculiarem audiens in diebus festis an satisfaciat præcepto Ecclesiæ, in c. Quidam, n. 2. & seqq. usque ad n. 7. de Celebrat. missar. 299
5 Missas peculiares, seu votivas, an, & qualiter quis prohibeatur audire in diebus festis, ibidem, num. 3. 299
5 Superstitiones aliquot referuntur audientium Evangelium, In principio erat Verbum, vel missas peculiares, ibidem num. 4. 299

Missa Conventualis.

2 missa Conventualis quamvis non sit de horis, est tamen de officio, in c. Ut Abbates, num. 82. de ætat, & qualit. 227
5 Missa Conventualis una, vel plures an, & quando celebrari debeant in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, in c. Cum *Repertorium in 3. libro Decret.* creatura, num. 3. & n. seqq. usque in fin. de celebrat. 312
5 Quid de jure communi, & examinantur quatuor intellectus ad hoc capitulum à num. 3. usque ad num. 21. 312
5 Et quid ex missali Romano, ibidem, à num. 21. usq. infin 312
5 Missæ Conventuales duæ scilicet de festo, vel feria, & pro Anniversariis defunctorum in Collegiatis Ecclesijs sunt celebrandæ, ibidem, n. 3. & 23. pag. 312
5 missa Conventualis pro defunctis in Anniversario celebrari potest etiam in festo duplici, vel semiduplici, ibidem, nu. 4. & 23. 312
5 missa Conventualis de feria propter Anniversaria defunctorum non est omittenda, ib. nu. 7. 313
5 Missæ duæ Conventuales scilicet pro defunctis, & de Officio currente in Collegiatis Ecclesijs quotidie sunt celebrandæ, & contrafacientes peccant, ibid. num, 12. & 13. 313
5 Contrarium, ibidem, n. 16. & 24. 313
5 missæ duæ, id est pro defunctis, & de feria quotidie cantari debent in Ecclesijs Conventualibus, ibid. n. 17. 314
5 Contrarium, ibid. n. 20 & 24. 314
5 Missa una Conventualis, id est de Officio currente quotidie celebrari debet in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesijs, ibid. num. 21. 314
5 Fallit in casibus hic enumeratis, in quibus cantari debent duæ missæ ibid, nu. 22. 314
5 Missa Conventualis pro defunctis in Ecclesijs Collegiatis non debet dici quotidie, sed prima die cujusque mensis, & & feria secunda cujusque hebdomadæ, ibid. nu, 24 314
5 Quod si tunc occurrat festum simplex, vel feria propriam habens missam, cantari debent duæ missæ, ibidem, num. 25. 314
5 Missa Conventualis pro defunctis nisi occurrat Anniversarium, vel dies de positionis defuncti in festo duplici, vel semiduplici celebrari non debet, ibid, nu. 26. 315
5 Missa de feria propter missam specialem dimittenda non est, in c. Quidam, num. 1. de Celebrat. missar, 299
5 Declaratur, ibidem, num. 2 & seqq. 299
2 Missa Conventualis quamvis non sit de horis, est tamen de officio, in c. Ut Abbates, n. 82. de ætat, & qualit. 227
2 Distributiones quotidianæ assignantur pro missa Conventuali sicut pro horis, ibid. n. 84. pag. 227
1 *Missa Defunctorum* corpore præsente omni die celebrari potest præterquam in Parasceve, & Paschate, in cap. Cum creatura, n. 5. de Celebrat. missar. 313
5. Missa defunctorum cantari debet à Beneficiatis juxta legem fundationis etiam in illis diebus, in quibus ex præscripto missalis Romani cantatur alia missa pro defunctis, ibid. num. 11. 313
5 Missa defunctorum præfertur missæ de feria, d. cap. Cum creatura. num 15. 313
5 contrarium, ibid. n. 24 & 26. 313
5 Missa pro defunctis potest celebrari in diebus festis etiam solemniter, ibid. nu. 14. 313
5 contrarium ibid n. 16. 313
5 Declaratur ibidem, nu. 26. 315
5 Missæ privatæ de *Requiem* dici non possunt in festis duplicibus, & Dominicis diebus, ibidem, n. 27. 315
5 Missa pro defunctis potest dici peculiaris, in cap. Quidam, n. 9. de celebrat. missar. 300
5 Missam de S. Maria celebrans dicitur celebrare pro defunctis, & è converso, ibid. num. 12. 300
5 Missa defunctorum an sit dicenda ad consequendam indulgentiam Altari privilegiato concessam, an vero sufficiat aliam missam dicere, ibid, n. 13. & seqq. usque in finem. 300
5 Privilegij tenor inspiciendus est ad dignoscendum an pro liberatione Animæ à Purgatorio requiratur missa de *Requiem*, ibid. n. 14. 300
5 Missa pro defuncto an idem importet quod missa de *Requiem*, ibid. n. 18. 23. & 30. 301
5 Missa de *Requiem* cur ab Ecclesia instituta, ibid. n. 19. 301
5 Magis suffragatur Animæ defunctorum, quàm missa de festo, vel feria, ibid. n. 20. 301
5 Declaratur, ibid. nu. 31. 301
5 missarum suffragia mortuis tripliciter applicari possunt, ib. num. 21. 301
5 missa ex parte sacrificij æquè prodest mortuis de quocunque dicatur, & quid ex parte Orationum, ibid. nu 32. 303
Vide in ver. *Anniversarium*

Missa Pontificalis.

Vide in verb. *Pontificalia.*

Missa de S. Maria.

5 missam de S. Maria celebrans dicitur celebrare pro defunctis, & e converso, in c. Quidam, n. 12. de celebrat. missar. 300

Missa de Sancto.

5 missam de uno Sancto quotidie celebrare non licet, in c. Quidam, n. 10 de Celebr. miss. 300
4 Sacerdos non potest obligari pacto, vel statuto ad celebran-

INDEX RERUM ET VERBORUM.

brandum quotidie, aut semper de uno Sancto, in c. Significatum, n. 8. de præben. 95
5 missæ votivæ ex missali Romano dici possunt pro arbitrio Sacerdotum quocunq; die officium non est duplex, Dominica, id tamen possim fieri non debet, in c. Quidam, n. 8. de Celebrat missar. 300
5 missa votiva pro sponso & sponsa non dicitur in Dominicis, & festis diebus, ibid n. 9. 300

missarum reductio.

1 missas, & Anniversaria, aut eleemosynas pauperibus erogandas, an Episcopus ex iusta tenuitatis reducere possit de jure communi, in c. Exposuit, n. 20. de Constitut. 170
1 Et an ex Concilio Tridentino, ibid. n. 30. 170
1 missarum onera beneficio incumbentia Episcopus reducere non potest, ibid. n. 14. 170
1 missarum onera beneficio iniuncta an Episcopus moderari possit si reditus postea diminuti sint, ibid. n. 25. 171
1 Quid si ejusmodi reditus spectant ad hæredem, ibi. n. 25. 171
1 Et quid si spectent ad beneficiatum, ibid. n. 27. & seqq. 171.
1 Anniversaria, & officia defunctorum Episcopus potest reducere ad præscriptum Concil. Trid. cap. 4. sess. 25. ibidem num. 30. 171
1 in missis, vel Anniversariis, aut eleemosynis reducendis quis ordo servari debeat, ibid. n. 34. 172
4 missarum onera an, & quando per Sedem Apostolicam reduci possint, aut debeant, in c. Significatum, n. 14. & seqq. usq. ad n. 37. de præben. 99
4 Quid si sint imposita ex piis defunctorum relictis, ibi. n. 16. 99
4 Et quid si ex largitionibus inter vivos, ibid. n. 17. & seq. usque ad n. 20. 99
4 missarum onera ante Concilium Tridentinum imposita, aut in beneficij fundatione Episcopi, & Generales Ordinum reducere non possunt in vim c. 4. sess. 25 ib. n. 15. 99
4 Etiam si legatum sit adeo tenue, ut non sit qui velit onus illi injunctum subire, ibid. n. 15. vers. Quinimo 99
4 Pecunia pro missis celebrandis collata, an sit restituenda si illarum numerus reducatur, ibid. n. 20. 99
4 Missarum onera futura an per Papam reduci possint, ibidem num. 29. 100
4 Ecclesia recipiens rem oblatam cum onere celebrationis Missarum facto ipso naturaliter obligatur ad oneris implementum ibid. n. 30. 100
4 Leonis X. Indultum Fratribus minoribus concessum super futuris eleemosynis Missarum dicitur subreptitiè obtentum ibid. n. 37. 101

Missa quoad stipendium.

4 Obligatus ex pluribus missis ad idem numero, semel solvendo liberatur: secus si ad idem in specie, in c. Fraternitatem, num. 79. de sepultur. 371
4 Missæ tot celebrandæ quod rationem attributæ eleemosynæ ab offerente, præscriptæ fuerint. alioquin quot præscriptæ fuerint ab Ordinario, ibid. num. 82. 372
4 Missæ sacrificium non est institutum ad Sacerdotum inopiam sublevandam, ibid. n. 83. 372
4 Consuetudine regionis an excusetur Sacerdos obligatus ad applicationem sacrificii, qui ab aliis quoque eleemosynam recipit pro missis peculiaribus, & unam missam celebrat pro omnibus, ibid. n. 84. & seqq. usq. ad n. 89. 372
4 Voluntas eorum qui dant eleemosynam pro missis recipit interpretationem a consuetudine, ibid. n. 85. & 88. 372
4 Declaratur si consuetudo sit rationabilis, ibid. n. 86. 372
4 Missarum onera si Ecclesia non adimpleat res oblatas non facit suas, & ad restitutionem tenetur, in c. Significatum, n. 34. de præben. 101
4 Simoniacum an, & quando sit pro celebratione Missæ pecuniam accipere, ibid. n. 39 101
4 Res, quæ donantur Ecclesiæ cum onere celebrationis missarum, desinunt esse laicales, & transeunt in proprietatem Ecclesiæ, ibid. n. 23. 100

Vide in ver. *missa quoad applicationem*, & in ver. *Sacerdos quoad missam.*

Missæ valor.

4 Missæ unius celebratione an omnibus satisfaciat Sacerdos, qui pro pluribus missis plura stipendia accepit, in c. Fraternitatem, n. 13 & seqq. usq. in fin. de sepultur. 362
4 Missæ sacrificium pro pluribus oblatum an tantum prosit singulis quantum si pro quolibet ipsorum singulariter offeratur latissimè disputatur, ibid. n. 14. usq. ad n. 79. 362
4 Missam pro pluribus dictam non minus prodesse singulis, quam si dicatur pro uno quibus argumentis probetur, ibid. n. 19. & seqq. usq. ad n. 25. 363
4 Missa una ex parte tui est valoris infiniti, & sufficiens ad satisfaciendum pro omni pœna, ibid. n. 20. 47. & 74. 363
4 Missa æquè prodest us qui cogitantur in memento, si circũstantes sint plures, ac si pauciores, ib. n. 23. & 77. & 78. 363
4 Missa una debita potest pluribus applicari, si Sacerdos tot multiplicet gradus devotionis, quot sunt ij, pro quibus celebrat ex Cajetani sententia, ibid. n. 25. 364
4 Contrarium, ibid. num. 28 & seqq. 364

Missæ applicatio perficitur ex intentione, & devotione sacrificantis, ibid. n. 26. 364

4 Contrarium, ibid. n. 28. & seqq. 364
4 In sacrificio non perpendit Deus, quantum, sed ex quanto offeratur, ibidem num. 27. 364
4 Declaratur ibid. num. 33. & 35. 364
4 Missæ sacrificium efficaciam habet ex opere operato, nec ulla offerentium malitia inquinari potest ibid. nu. 28. 364
4 Missæ sacrificium ex opere operato tantumdem valet ei, cui applicatur si fiat à bono, ac si à malo Sacerdote, ibidem num. 29. 364
4 Missæ sacrificio placatus Deus peccata dimittit ingenua, ibidem num. 30. 365
4 Sacrificij, & Sacramenti effectus in pluribus missis multiplicatur, ibidem, num. 31. 365
4 Missæ sacrificium fit satisfactorium offerentibus, & ijs, pro quibus offertur secundum quantitatem suæ devotionis, ibidem. num. 32. 365
4 Declaratur ibidem num. 33. & seqq. 365
4 Missæ sacrificium effectum non habet nisi in illis, qui conjunguntur huic Sacramento per fidem, & Charitatem, ibid. num. 34. 365
4 Missa melioris Sacerdotis ex opere operantis est magis fructuosa, ibid. num. 35. & 68. 365
4 Missa an magis prosit iis, qui sunt magis digni, quam ei cui applicatur, ibidem num. 36. & sequentibus. 365
4 Missa an tantumdem valeat singulis, atque omnibus, sive Sacerdos moveatur ab uno ad celebrandum, sive à multis, ibidem, num. 39. 366
4 Missa pro pluribus dicta licet non tantumdem valeat singulis quantum si pro quolibet diceretur quoad satisfactionem, tamen secus est quoad impetrationem, ib. n. 40. 366
4 Contrarium, ibid, num. 41 & seqq. 366
4 Missa extensivè habet efficaciam finitam tam respectu impetrationis, quàm satisfactionis, ibid num. 42. 366
4 Missæ sacrificium tam respectu remissionis pœnarum, quàm aliorum effectuum non operatur per modum effectionis, ut Sacramenta, sed per modum impetrationis, ibidem num. 43. 366
4 Basilensis Concilij disceptatio de valore missæ, & deputatio Episcopi Brixiensis ad allegandum, ibid. num. 45. 367
4 S. Thomæ sententia circa valorem missæ expenditur, ibid. num. 46. & 52. 367
4 missam specialem magis prodesse, quàm generalem, quibus rationibus ostendatur, ibid. n. 47. & seqq. usq. ad n. 67. 367
4 Missæ valor licet intensivè, & quantum ad sufficientiam sit infinitus, tamen extensivè, & quantum ad efficientiam finitus est, ibid. n. seqq. usq ad n. 67 & num. 74. 367
4 Missæ plures ad unam, & eandem rem obtinendam rationabiliter ab Ecclesia sunt institutæ, ibidem nu. 54. 368
4 missæ peculiares ab Ecclesia utiliter institutæ, ibid. n. 56 368
4 In missæ sacrificio triplex reperitur offerens, videlicet Christus, Ecclesia, & Minister. ibidem, nu. 59. 369
4 Missæ privatæ censentur communes, quia celebrantur à publico Ecclesiæ ministro, ibidem, num. 60. 369
4 missæ meritum ex toto in tres partes dividitur, & tertiam tantum potest dispensare Sacerdos. ibidem num. 63. & 94. 369
4 Missa una liberari omnes animas è Purgatorio est hæreticum, ibid. nu. 64. 369
4 Privilegia, quibus indulgetur ut unius missæ, vel Anniversarii celebratione satisfiat pluribus oneribus missarum in futurum suscipiendis sunt abrogata, ibid. n. 66. 369
4 *Missa* pro pluribus celebrata æqualiter prodest singulis nisi intuitu unius celebretur, ibidem, num. 67. 369
4 Missa ex virtute meriti, & operis operantis tanto est fructuosior, quantò pro pluribus celebratur, ibid. n. 68. & n. 72. 370
4 missa non minus prodest ipsi celebranti si dicatur pro pluribus, quam si pro uno, ibid. num. 69. 370
4 Missæ valor triplex, & ex applicatione unius non fit diminutio alterius, ibid. n. 77. & 94. 372
4 Missæ fructus ex opere operato taxatus est unicuiq; ex circũstantibus pro modo fidei, & devotionis cujusque, ibidem num. 78. 371
4 Missæ sacrificio inest triplex fructus, ibidem, num. 94. 374
4 Consuetudo Ecclesiæ ut eadem die non dicatur nisi una missa pro mortuis, & unica missa satisfiat pluribus Anniversariis eod. die currentibus an sit observanda, nec ne, in cap. Fraternitatem, num. 83. de sepultur. 372
4 Sacerdoti non licet accipere unam eleemosynam pro missa celebranda, & aliam pro applicatione fructus specialis ipsius celebrantis, ibidem, nu. 96. 374

Vide in ver. *missa quoad applicationem.*

4 Sacerdos accipiens unum stipendium pro fructu satisfactorio, & aliud pro impetrano non satisfacit unica missa, ibid. num. 97. 375

Missa ubi celebranda.

7 Missa de jure communi an, & quando possit celebrari extra Ecclesiam de licentia Episcopi, in c. In hiis, num. 2. de privileg. 88
7 Principis domus, arces, & palatia, in quibus Barones jurisdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitione Tridentini Concilii de missa in privatis domibus non celebranda, ibid. num. 16 90
7 Missa in privatis domibus celebrari non potest etiam in Oratorio ad Divinum cultum dedicato, sed celebrandi licentia petenda est à Sede Apostolica, ibid. n. 17. 90
7 Episcopus non potest permittere, ut à Sacerdotibus sæcularibus, aut Regularibus missa celebretur extra Ecclesiam, & extra Oratoria ad Divinum tantum cultum dedicata, ibidem, num. 19. 91
7 Episcopus potest concedere ex Tridentini Concilii præscripto, ut missa celebretur in Oratorio ad divinum tantum cultum dedicato, dummodo illud non sit in privatis domibus, ibid, num. 21. 91
7 Missa in Oratoriis constructis pro usu carceratorum, Confraternitatem, Hospitalium, & monasteriorum celebrari potest prævia licentia, & approbatione Episcopi Diœcesani, ibid. num. 23. 91
7 Missam celebrans in Ecclesia polluta non est ipso jure suspensus, sed suspendendus: secus in Ecclesia interdicta, in cap. Tuarum, n. 4. de privileg. 49

Vide in verb. *Oratorium Capella.*

5 *Mixtum* assumit naturam speciei per quam juri alterius minus derogatur, in cap. Cum propter, n. 36. & 42. de Iure patron. 257
5 *Mixtum* ex duabus naturis assumit sibi naturam à potentiori, & digniori, ibid. n. 44. 259

Declaratur, num. 65. 260

5 In Mixtis naturalibus indifferenter attenditur quod potentius agit in mixtis juris, quod est favorabilius, ib. n. 65. 260
5 Mixtionem non efficiunt multa paucis, & magna parvis apposita, ibid. n 68. 260
5 Et mixtio eorum non est quæ sunt diversi generis ibidem, num. 69. 260
5 Mixtum assumit naturam eius simplicis per quod jus confortis conservatur, ibid. n. 81. 262
5 Mixtum assumit naturam sim, licis, quod facit actum valere, & est favorabilius, ibid. n. 75. pag. 261
2 In mixtis inseparabilibus magis attenditur quod nocet, quã quod prodest, in c. Massana, n. 9. & 28. de elect. 113
2 *Declaratur*, ibid, & n. 31. 113
1 *molestia* Legatis, & Nunciis illatæ in denegando ingressum in provinciam, vel eorum facultates impendio, ac eos expellendo damnantur, in c. Consuetudines, n. 67. de Consuetud. 258
2 *monachatus* dicitur beneficium simplex, in c. Cum in cunctis, n. 127. de elect. 49
2 Monachatus omnem maculam abstergit, in c. ut filii, n. 35. de filiis presbyter. 311

Vide in ver. *Professio quid operetur*

Monachus communis.

2 Monachi, virgines, & viduæ Deo dicatæ seu Diaconissæ, & laborantes in sepelendis mortuis, quandoque ordines dicuntur à Patribus in cap. Cum contingat, n. 42. de ætat, & qualit. 260
5 monachus sine monasterio caret vita, sicut piscis sine aqua, in c. In Ecclesiis, n. 11. de Capell. monachor. 222
2 monachi possunt appellari fratres, in c. Causam, n. 3. de elect. 57
5 monachus per professionem acquirit jus collegij, & habet monasterium alligatum ad alimenta, in cap. Cum in cunctis n. 128. de elect. 49
2 monachi, & eremitæ potius egent contemplatione, quàm scientia, ibid. n. 146. 51
5 monachi in quibus differant à Canonicis Regularibus, in c. Quod Dei timorem, n. 6. & seq. de stat. monachor. 185
5 monachorum appellatione an veniant Canonici Regulares ibidem, num. 20. & seq. & in c. Cum in magistrum, n. 8. de elect. 186
2 monachus fieri non debet spem, vel promissionem habens ut Abbas fiat, in c. Cum ad nostram, n. 16. de elect. 88
2 monachi officium est legere, ibid. n. 17. 88
4 monachi latè sumpto vocabulo veniunt appellatione Clericorum, in c. Non amplius, n. 8. de iustit. 213
2 monachorum appellatione non veniunt monales in c. Vt filii, n. 34. de filiis Presbyter. 311
5 monachus nihil aliud est, quàm solitarius, & tristis, in cap. Cum ad monasterium, n. 38. de stat. monachor. 194

Repertorium in solutos Decret.

5 Clericus sæcularis utens habitu, & nomine monachali cogitur ut fiat monachus, vel ab hoc desistat, in c. Ut Clenti, n. 5. de Regular. 20

Vide in ver. *Regulares, Professio, monasterium.*

2 Monachus qui in professione ex pacto sibi reservat proprium, in dubio intelligitur reservasse tanquam obedientiarius monasterij, in c. Cum in Ecclesijs, num. 2. de major. & obed. 501
6 Monachus, & Religiosus an possit assumi in magistrum, in cap. Quia nonnullis, num. 5. de Magistris. 204
6 Monachus non docentis, sed plangentis habet officium, ibid. num. 6. 204
6 Declaratur, ibidem, num. 11. 204
6 Monachus bonus vix bonum Clericum facit, ibid. num. 9. & 14. 204
6 monachum scientem, & honestum satius est Cathedræ præficere, quàm sæculatem Clericum scientem, & inhonestum, ibid num 10. 204
7 Monacho si committatur causa à Sede Apostolica non expresso nomine Monachatus, Delegatio tamquã subreptitia non valet, in c. Cum olim, il secondo, n 3. & 9. de Privileg. 56
7 Monachi à strepitu causarum debent esse remoti, ibidem, num. 4. 56
7 Monachus non potest esse Procurator etiam pro utilitate monasterij sine licentia Abbatis, ibid. num. 5. 56
7 Monachus si ex certa scientia Papa committat causam censetur super inhabilitate dispensat, ibid. num. 6. 56
7 Monacho Ecclesiæ Cathedralis Monachalis an causæ à Sede Apostolica sint committendæ, ibidem num. 11. 57
5 Monachi præeminent in contemplatione, Clerici in prærogativa officiorũ, in c. Inter quatuor, n. 6. de Relig. domib. 213
5 Monachus appellatur post professionem, in c. Ecclesiæ, nu. 4. de Immunit. Eccles. 385

Monachus contra Abbatem.

6 Monachi de Simonia, periurio, dilapidatione, & insufficientia suum denunciare possunt Abbatem, in c. Licet Heli, nu. 1. de Simon. 163

monachus quoad Confessiones secularium.

7 Monachi ad Confessiones sæcularium à suis Abbatibus approbati in locis ubi dicti Abbates utramque jurisdictionem exercent, an possint audire confessiones confluentium ex aliena diœcesi, in c. Omnis, n. 69. de pœnit. & remis. 131
7 Monachi possunt audire Confessiones confluentium ad diœcesim, in qua sunt ab Episcopo approbati, ibidem, num. 72. 131

Vide in ver. *Regulares quoad Confessiones secularium.*

Monachus quoad correctionem.

3 Monachus, sicut & Clericus appellare potest à correctione, si fiat in forma judicij, in cap. Ad nostram, num. 12. de appellat. 240
3 Monachorum etiam Episcopo subjectorum correctio spectat ad Abbatem, in c. De Priore, n. 28. de Appellat. 244
5 Monachi incorrigibiles de monasterio sunt expellendi, & Monasterium reformari debet de fratribus alterius Ordinis, si de monachis ejusdem Ordinis reformari non potest, in cap. Relatum, num. 1. Ne Cler. vel Monach. 408
5 monachorum malum exemplum est contagiosum, & alios inficit, ibid. n. 2. 408
5 Maximè si proveniat à Prælato, ibid. nu. 3. 408

Vide in ver. *Appellatio devolutiva*, in ver. *Regulares quoad causas*, & in ver. *Monasterium quoad reformationem.*

Monachorum creatio.

2 Monachorum creatio de jure communi spectat ad Abbatem & Conventum, in c. Cum Ecclesia Vulterana, num. 23. de elect. 84
5 Monachum facit aut paterna devotio, aut propria professio, in c. Cum virum, nu. 2. de Regular. 20
5 monachorum creatio spectat ad Abbatem, & Capitulum, in cap. Significatum, num. 48. de Regular. 49
2 Monasterio vacante an Conventus possit Monachos recipere, in c. His quæ, num. 45. de major. & obed. 507

Vide in ver. *Professio quoad consensum.*

Monachus quoad curam animarum.

5 Monachi prohibentur curam animarum exercere, in c. In Ecclesijs, n. 7. de Capell. monachor. 222
5 Monachi de jure communi an possint præfici Parochialibus sæcularibus, ibid, num. 9. 222
5 Monachus claustralis non potest assumi ad curam populi monasterio incumbentem, & cur, ibidem, n. 10. 222
5 Monachus Parochiali Ecclesiæ præfectus an, & quando teneatur secum habere socium sui Ordinis, in cap. Quod Dei timorem, num. 7. de stat. monachor. 185
5 Monachi de jure communi an possint assumi ad regimen Parochialium Ecclesiarum sine dispensatione, ibid n. 12. 186
3 Monachus qui præest Ecclesiæ sæculari non debet ibi Divi-

na officia celebrare, juxta ritum monasticum, nisi hoc jus præscripserit, in cap. Cum olim, nu. 27. de præscript. 227
Vide in ver. *Regulares quoad curam animarum.*

Monachus quoad electionem.

1 Monachus in Prælatum electus habet jus pro sequendi propriam electionem etiam in judicio contentioso, in c. Cum dilectus, num. 2. de Consuetud. 268
1 Monachus non potest consentire electioni de se factæ ab extraneo collegio absq; sui Superioris licentia, ibid. n. 3 268
1 Monachus unius monasterij ex consuetudine possunt sibi vendicare jus eligendi Abbatem in alio monasterio, ibid. num. 6. 268
4 Monachus promotus ad Prælationem alterius monasterij facto ipso censetur ibi tacitam professionem emittere, in ca. Quia ingrediendibus n. 29. de testament. 317
Vide in ver. *Monachus quoad transitum, &c.* & in ver. *Regulares quoad Dignitates.*

Monachorum exemptio.

7 Monachorum Cassinensium, Carthusianorum, Olivetanorum, Camaldulensium, Canonicorum Regularium Lateranensium, militum S. Jo. Hierosolymitani, & Fratrum S. Spiritus in Saxia exemptio ab Ordinariorum jurisdictione etiam in tribus casibus exceptis, in c. Turum, num. 20. de privileg. 51
7 Monachorum Cistertiensium exemptio an habeat locum in casibus delicti commissi, contractus initi, aut rei sitæ in loco non exempto, ibidem, num. 21. 51
Vide in ver. *Regulares quoad exemptionem.*

Monachus quoad obedientiam.

6 Monachus ubi vis degat de licentia Abbatis fingitur degere intra claustra, in c. insinuante, num. 39. Qui Cler. vel voven. 14
5 Præscribere non potest monachus contra obedientiam monachalem quantumcumque temporis degat extra monasterium, in c. Sicut nobis, n. 6 de regular. 78
5 Monachi censentur esse in potestate monasterij, & Abbatis, & non habent velle, nec nolle, in c. Non eil vobis, num 16. De regular. 27
5 Monachus si ex malitia removeatur à loco, quem Abbas ei deputavit, potest officium Superioris implorare, in c. cum ad monasterium, num. 32. de stat. monachor. 192
Vide in ver. *Regulares quoad obedientia votis.*

Monachus quoad Officium Divinum.

3 Monachus, qui præ est Ecclesiæ sæculari, non debet ibi Divina Officia celebrare juxta ritum monasticum, nisi hoc jus præscripserit, in c. Cum olim, num. 27. de præscript. 227

Monachus quoad officium, vel beneficium.

5 Monachus si ex malitia removeatur à loco quem Abbas ei deputavit, potest officium Superioris implorare, in c. cum monasterium, n. 32. de stat. monachor. 192
5 Monachus spoliatus officio, vel beneficio manuali sine justa causa non potest agere interdicto recuperandæ contra spoliatorem, ibidem, num. 35 193
5 Monachi sunt obedientiarij, ibid. num. 36. 193

Monachus quoad Prædicationem.

7 Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de jure communi prædicare non potest sine licentia Episcopi, vel Curati, in c. respondeo, num. 17. de sent. excom. 187
Vide in ver. *Regulares quoad Prædicationem.*

Monachus quoad proprietatem.

5 Monachus ad utilitatem monasterij est capax donationis, legati, & hæreditatis tam ex testamento, quam ab intestato, in c. Non magnopere, num. 6. & 23. Ne cler. vel monach 166
5 Papa an possit cum monacho super proprietate, vel libera peculij administratione dispensare, in c. monachi, n. 12. de stat. monachor. 166
5 Aut facere de monacho, non monachum, ibid. n. 13. 166
5 Consuetudo etiam immemorabilis non excusat monachum à transgressione voti paupertatis, ibidem, nu. 14. 166
5 Monachus, & servus quoad acquisitionem bonorum æquiparantur, ibidem, nu. 17. 166
5 Monachus omnibus oculis superioris potest habere quasi proprium sicut servus, ibidem, num. 21. 166
5 Contrarium, ibidem, num. 22. 166
5 Monachus non dicitur proprietarius qui nil celat Abbati, & est paratus totum dimittere ad illius nutum, ibidem, nu. 18. 166
5 Contrarium, ibidem, num. 47. 166
5 Monachus Ecclesiæ cathaniten. licet accipere à monasterio annuam pensionem scutorum quinquaginta, ibidem, num. 19. 166
5 Contrarium ibidem, num. 62. 166
5 Legatum factum monacho sub conditione ut nihil quæratur monasterio an valeat, ibid. num. 21. 24. & 47. 166
5 Argumentum de servo ad monachum non procedit ubi contrarium reperitur in jure expresum, ibid. n. 22. 167
5 Servitus monach. l. s di. lictior est quàm sæcularis, ibidem, num. 23. 167
6 Monachus an ex tacita ratione, & patientia abbatis possit habere peculij administrationem, ibid. num. 29. & seq. 167
5 Monachus an possit facere eleemosynam de rebus monasterij ex permissione Abbatis, ibid. nu 30. & 32. 168
5 Constitutio, vel consuetudo monasterij, secundum quam datur certum quid annum monacho pro vestitu, an valeat, ibidem, n. 33. & 62. pag. 168
5 administratio peculij non potest per abbatem concedi simpliciter monacho, sed officiali temporali dumtaxat ibidem, n. 40. & 42. 169
4 Monachus Legatarius cum certo onere secreto injuncto non acquirit monasterio, in c. Tua nobis, n. 28. de Testa. 311
5 Monachus factus Episcopus succedit in hæreditate sibi post assumptionem delata, eamque acquirit Ecclesiæ suæ, in ca. In præsentia, num. 70. de probat. 175
3 Non definit esse Monachus, nec absolvitur à substantialibus regulæ, ibid. n. 71. 175
5 Monachi nequeunt nomine proprio conductas possessiones habere, in c. Secundum, n. 2. & 11. Ne cler. vel Monach. 405
5 Possunt tamen nomine Monasterij ut propriæ non sufficiant, ibid. num. 11. 405
5 Monachi nequeunt nomine suo aliorum possessiones conducere etiam si subsit necessitas, sed nomine monasterij tantum, ibidem, n. 11 406
Vide in ver. *Regulares quoad Paupertatis votum*
5 Monachus proprietarius in Ægypto subterratus fuit in sterquilinio cum verbis *Pecunia tua*, &c. in c. Cum ad monasterium, num. 9. de stat. Monachor. 191

Monachus quoad Successionem.

1 Monachus factus Episcopus paternam hæreditatem vendicat non sibi, sed Ecclesiæ, in cap. Quæ in Ecclesiarum, n. 79. & 88. de Constit. 135
Vide in ver. *Regulares quoad successionem feudalem*, & in ver. *Monasterium quoad successionem.*

Monachus quoad transitum ad aliam Religionem.

5 Monachus translatus ad aliam Religionem nihil habet commune cum prima, in c. Recolentes, num. 38. de monachor. 181
2 Monachus non potest contradicere superiori eum transferenti de monasterio ad monasterium, in cap. Quanto, nu. 37 & 75. de Translat. Episcopi. 133
2 Translatio monachi quid differat à translatione Episcopi, ibidem, num. 75. 136
2 Monachus per Papam translatus ad secundum monasterium an possit ad primum redire sine licentia Papæ, ibidem, num. 122. 140
5 Monachus translatus ad Prælationem alterius monasterij an teneatur iterum profiteri, in cap. Ad Apostolicam, num. 36. de Regular. 73
Vide in ver. *Monachus quoad electionem*, & in ver. *Regulares quoad transitum.*
5 Monachus morari debet apud monasterium ad quod transivit, lite pendente super ejus transitu, in c. Licet, num. 60. de Regular. 89
4 Monachus potest in diversis monasteriis locum habere quoad communicationem spiritualium, non autem vagationis causa, in c. Novit, nu. 7. Ne sede vacan. 253
5 Monachus translatus pendente lite super temerino transitu debet remanere in monasterio, in quo repentur, in d. c. Non est vobis, num. 33 de Regular. 29
5 Monachus quas ob causas de secunda Religione, ad quam transivit non petita licentia, cogatur ad primam regredi, ibid. n. 36. 19
5 Monachus, vel conversus transiens ad aliam Religionem sine licentia Abbatis per censuram Ecclesiasticam regredi compellitur, ibidem nu 26 pag. 25

Monachus quoad victum, & vestitum.

5 Monachi uti non debent lineis camisijs, quibus tamen uti possunt Canonici Regulares, in c. Cum ad monasterium, num. 1. de stat. monachor. pag. 190
5 Monachi debiles, & infirmi, & qui minutione indigent, possunt vesci carnibus, in infirmitorio tantum, ibid. n. 20. 191
5 Abbas potest super regula dispensare quantum ad esum carnium, & in aliis casibus hic expressis, ibidem, n. 18. Sed contra, ibid. n. 19. 191
5 Monachi S. Basilii ex peculiari suæ Regulæ instituto ad vitam propriis manibus parandum laterem in communi tenentur, in c. multa n. 27. Ne cler. vel monach. 396
5 Et agricultura quatenus eis permittatur, ibidem, n. 28. 396
5 monachi Cistertienses tenentur Regulam observare secundum originalia instructa, in c. Recolentes, n. 2. & 8. de stat. monachor. 176
2 *monarchia* præstat inter omnia gubernationum genera, in cap. Significasti, num. 35. de elect. pag. 43

Monasterium communia.

2 Monasterij appellatione in materia exorbitanti non veniunt Ecclesiæ sæculares, in c. Cum in cunctis, §. Inferiores, n. 27. de elect. 54
2 Secus in materia latè interpretanda, ibid. n. 29. 54
3 Monasterium venit beneficij appellatione, in c. Recolentes, n. 42. de stat monachor. 182
4 Monasteria Regularium de jure communi habent cœmeterium etiamsi populum non habeant, & refellitur contraria opinio Abbatis, in c. Fraternitatem, n. 5. de sepultur. 361
2 Monasterio vacante an conventus possit monachos recipere, in c. His quæ, n. 45. de major. & obed. 507
5 Monasteria, & domus Religiosæ gaudent immunitate, in c. Ecclesiæ, n. 28. de Immunit. Eccles. 388

Monasterium commendatum

2 Monasteria commendari solita ex Consilio Lateranensi novissimo Cardinalibus tantum, & qualificatis, & bene meritis commendari possunt personis in cap. Cum ad nostram, n. 13. de elect. 88
2 Monasteria, quæ sunt capita Ordinum, sed nulla sub se membra habent, an comprehendantur in prohibitione Conc. Trid. c. 21 sess. 25. de Regular. ibid. n. 13. 88
5 Monachi monasterij exempti, & commendati non possunt Congregationi jam institutæ sese aggregare, sed tantum se cum aliis monasteriis in Congregationem redigere ad celebrandum commune Capitulum, in c. In singulis, n. 9 de stat Monach. 198
Vide in ver. *Commenda.*

Monasterium curatum.

5 In Monasteriis à prima institutione curatis cura exerceri debet per Vicarios ad nutum amovibiles, in c. In Ecclesiis, n. 26, de Capell. monachor. 125
3 Monasteria in his, quæ pertinent ad animarum curam personarum sæcularium subsunt jurisdictioni Episcopi Diœcesani, in c. Cum olim, n. 43. de præscript. 229
3 Nisi Abbas in loco Episcopalem, & temporalem jurisdictionem exerceat, ibid. n. 44. 229
3 Non sufficit tamen nudum exercitium, sed requiritur justus titulus, ibid. n. 45. 229
5 Monasterium Curatum exemptum visitari potest ab Episcopo jure ordinario in concernentibus curam animarum, in c. Cum dilectus, n. 41. de Relig. domibus. 219
Vide in ver. *Monasterium quoad exemptionem ab Ordinario*, & in ver. *Regulares quoad curam animarum.*

Monasterij erectio.

4 Monasterium à testatore ordinatum an debeat infra annum compleri, an verò sufficiat opus inchoare, in c. Nos quidem n. 5 de testam. 321
4 Monasteriorum potest alibi ædificari arbitrio Episcopi sine loco à testatore præscripto construi non possit, ib. n. 13. 322
2 Monasteriorum fundationibus Episcopi, vel Prælati Regulares derogare non possunt, in c. Recolentes, n. 41. de stat. Monachor. 181
4 Monasteria tam virorum, quàm mulierum an erigi possint de licentia solius Episcopi, in c. Non amplius, n. 55. & seq. usq. ad n. 72. de Institut. 219
4 Quid de jure communi antiquo, ibid. n. 56. 219
4 Et quid ex Constitutione Bonifacij VIII. ibid. n. 59. 220
4 Et quid ex Consilio Tridentino, ibid. n. 60. 220
4 Et quid ex Constitutione Clementis VIII. ib. n. 65. & 87. 220
4 Et quid ex Bulla Innocentij Decimi, num. 71. vers. Quarum. 220
4 Monasterij destructi reædificatio fieri non potest sine licentia episcopi, reparatio secus, ibid. n. 57. 220
4 Monasterij erectio sustineatur si Episcopi consensus accedat post factum, ibid. n. 58. 220
4 Monasteria ex Concilio Tridentino an possint erigi sine licentia Sedis Apostolicæ, ibidem, num. 60. & seqq. usq. ad num. 72. 220
4 Quid in non Mendicantibus, & Eremitis, ibid. n. 61 220
4 Et quid in mendicantibus, ibid. n. 62. 220
4 Et quid de Monasteriis monialium, ibid. n. 69. 220
4 Monasteria mendicantium erigendi licentia quo forma ab Ordinariis sit confidenda ex Bulla Clementis VIII. ibid. num. 65. & 87. 120
4 Eadem forma servari debet in erectionibus, quæ fiunt de licentia Ordinarij, non autem Sedis Apostolicæ, ibidem num. 86 221
4 Monasteria virorum in Italia post Bullam Innocentij X. erigi non possunt sine licentia Sedis Apostolicæ, ibid. n. 71. vers. Quarum. 221
4 Monasterium institui non potest sine Abbate, vel Priore, & Monachis, ibid. n. 81. 222
4 Monasterij ædificatio est de majoribus, quæ non transeunt in generali mandato, ibid. n. 84. 222
4 Monasteria ordinantur ad Religionem, eleemosynam, & hospitalitatem, in c. Novit, n. 13. Ne Sede vacante. 253
5 Monasteria ad quid fundata, & dotata, in c. Relatum. num 21. Ne cler. vel monach. 411

Monasterium quoad exemptionem ab Ordinario.

5 Monasterium subjectum est Episcopo, in cujus Diœcesi situm est, nisi probetur exemptum, in c. cum dilectus, n. 1. & 12. de Relig. domib. 216
5 Monasteria fere omnia in congregationem redacta exempta sunt à jurisdictione Episcopi, etiam in tribus casibus, c. Volentes, de privileg. lib. 6. ibidem, num. 17. 217
5 Nisi illis cura animarum immineat personarum sæcularium, ibidem. num. 18. 217
5 Monasterium curatum exemptum visitari potest ab Episcopo jure ordinario in concernentibus curam animarum, ibid num. 41. 219
5 Monasteria de jure communi subjecta erant Episcopo Diœcesano, & ad eum spectabat cura, & soli. citudo etiam monachorum, in cap. Nullus, num 40. de regular. 7
Vide in ver. *Monasterium curatum*, & in ver. *Exemptio*, & in ver. *Regulares quoad exemptionem.*
4 Monasteria exempta quamvis sint in Parochia, vel Diœcesi, tamen nçe sunt de Parochia, nec de Diœcesi, in c. Parochialis, nu. 53. de his quæ fiunt à Prælat. 267
4 Monasteria tam mendicantium, quàm non mendicantium ex privilegijs Apostolicis exempta sunt à visitatione, & jurisdictione Episcopi, in cap. Venerabili, num. 3. de Censib. 281
5 Et quid si sint commendata, ibid. n. 4. 281

Monasterij in Congregatione.

5 Monasteria omnia quæ sub immediata Sedis Apostolicæ protectione existunt, tenentur singulis triennis sese in congregationem redigere ex Concilio Tridentino, in c. 9. in singulis, num. 7. de stat. monachor. 198
5 Non tamen possunt invicem, aut alijs monasteriis se unire, & aggregare, ibid. n. 8. & 10. 198
5 Monachi monasterij exempti, & commendati non possunt Congregationi jam institutæ sese aggregare, sed tantum se cum aliis monasteriis in Congregationem redigere ad celebrandum commune capitulum, ibid, n. 9. 198
Vide in ver. *Capitulum Regularum.*
5 Congregationis Ordinis S. Benedicti in Belgio erectio cum facultate aggregandi monasteria non exempta, in congregatione rerum Consistorialium examinatur, ibidem, num. 10. 152

Monasterium monialium quoad Clausuram.

5 Monasteria monialium ingredientes de Episcopi licentia ex causa litium matrimonialium, adulteriorum, & alijs hujusmodi incidunt in excommunicationem, in c. Præterea, nu. 19. de Converſ. Conjugat. 114
5 Monasterium monialium ingredi non licet auctoritate Episcopi, nisi ex causa necessitatis ipsius monasterij, in cap. Cum virum, n. 20 de Regular. 53
5 Episcopus permittere non potest ut mulieres ex causa litiis matrimonialium adulteriorum, vel alia timili, ingrediantur monasteria Monialium, ibid. n. 21. 53
4 Ingredientes septa monasteria monialium absque licentia Ordinarij, vel alterius superioris an incurrat excommunicationem Papæ reservatam ex Bulla Gregorij XIII. in c. Nuper, n. 17. & seq. usque ad n. 37. de sent. excomm 168
7 Et quid in Episcopis, & Prælatis Regularibus ingredientibus sui auctoritate officii, non servata forma ibi præscripta, ibid. n. 37 & seq. pag. 169
7 Et quas pœnas iidem incurrant si ingrediantur in casibus non necessariis, vel cum magno comitatu, ibid n. 39. 170
7 Ingredientes septa monasterij monialium præextu licentiæ revocatæ, aut Ordinarij licentia abutentes magis delinquunt, quàm ingredientes sine licentia, ibid, n. 27. 168
7 monasteria monialium ingredientes sine licentia ex Concilio Tridentino incidunt in excommunicationem, non tamen Sedi Apostolicæ reservatam, ibid. n. 29. 169
7 Excommunicatio propter ingressum in monasterium monialium ad malum finem est Sedi Apostolicæ reservata, ib. num. 36. 170
2 Monasterij monialium septa Prælatis hodie ingredi non licet, nisi in casibus necessariis, & cum parvo, seniore, & Religioso comitatu, in cap, Vt juxta, n. 29. de offic. ordinar. 472
2 Decretum prohibens Regularibus accessum ad monasteria monialium an deroget Constitutioni Gregorij XIII. num. 35. 473
5 Episcopus non potest concedere licentiam uxori, cujus vir ad Religionem transivit, ingrediendi monasterium monialium, & ibi decendi cum simplici voto Castitatis, in

cap. Præterea 2, nu. 17. & seqq. usque in fin. de Converf. Conjugat. 134
1 Ita demum potest concedere licentiam ingrediendi septa monasterij monialium si causa sit necessaria, & respiciat monasterium ipsum, non autem personam ingredientis, ibid. num. 18. 134
Vide in ver. *Moniales*, & in verb. *Visitatio Monialium*, & in ver. *Clausura*.
7 Statutum Episcopi excommunicans accedentes ad monasterium monialium exemptum sine ejus licentia an valeat, in c. Quanto, n. 3. & seqq. de Privileg. 7
7 Regularis accedens ad monasterium monialium Regularibus subjectarum, & ibi colloquens cum monialibus, an possit puniri ab Episcopo, ibid. n. 8. & seqq. usque in fin. 85
7 Regulares accedentes ad monialium monasteria etiam exempta incidunt in excommunicationem contra accedentes Episcopi edicto propositam, ibidem, n. 9. 85
7 Clausura monasterij monialium qualiter ab Episcopo conservanda, & ubi collapsa fuerit, restituenda, ibid. n. 10. 85
7 Clausuræ custodiam habentes habent etiam concomitantia, ibidem, num. 11. 85
7 Collocutiones clandestinæ cum monialibus suspectæ sunt Sacris Canonibus, ibid. n. 12. 85
7 Episcopus tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus potest corrigere abusus circa clausuram monialium Regularibus subjectarum, ibidem nu. 13. pag. 86
7 Bulla Gregorij XV. subjicit jurisdictioni Episcopi Regulares delinquentes circa clausuram monasteriorum monialium, vel circa personas in eis degentes, nu. 14. 85
7 Et verba Bullæ expendunturibidem, n. 16. & seqq. 85
7 Regularis colloquens cum monialibus sine legitima licentia est privatus voce activa, & passiva, & mortaliter peccat, ibid. num. 15. 86
7 Regulares mittens Epistolas ad moniales an possint puniri ab Episcopo, ibid. num. 21. 86
Monasterium quoad præfixionem numeri.
4 In monasteriis tam virorum, quàm mulierum non plures sunt recipiendi, quàm quot de illorum reditibus absque penuria sustentari valeant, in c. Non amplius, num. 2. de instit. 211
4 Monasterij reditus in præfixione numeri, ad quam rationem pro alimentis unuscujusque de familia computari debeant, ibidem, num. 14. usque ad num. 26. 216
4 Quid de jure communi, ibid. n. 15. 216
Et quid ex Concilio Trid. ibid. n. 19. 216
4 Monasteria pro duodecim monialibus nullibi fundantur cum minori reditu, quàm trecentorum scutorum præter dotes ordinarias, ibid. num. 23. pag. 216
4 Monasteria de novo erigi non possunt nisi duodecim saltem Religiosi in eo habitare, & commodè alij possint, ibid. num. 51. 219
4 Alioquin sic erecta post diem 21. Junij 1625. subjecta sunt omnimodæ jurisdictioni Ordinarij loci, ibidem, num. 51. 219
4 Et nihilominus remanet antiqua prohibitio, ibid. n. 54. vers. Et novissimè. 219
4 Quod locum habet etiam in Religionibus Capuccinorum, Societatis Jesu, & alijs quæ non coassueverunt onera missarum recipere, ibid. n. 53. pag. 219
4 Item locum habet etiam extra Italiam, ibidem, num. 54. 219
4 Numerus personarum in monasteriis institui debet secundum mensuram facultatum ipsorum, in cap. Non amplius, num. 1. de instit. 212
4 Numerus in monasteriis ex Concilio Tridentino qualiter constituendus, ibidem, num. 6. 213
4 Numeri præfixio in monasteriis tam virorum, quàm mulierum, ad quem spectet, ibidem, n. 9. pag. 213
4 Et qualiter fieri debet in monasterijs virorum Italiæ, & Insularum adjacentium, ibid. num. 10. pag. 213
4 Constitutio Sanctissimi D. N. Innocentij X. circa statum Regularium compilata in Congregatione refettur, ibidem, num. 10. vers. Sed quia Decreta. 213
4 Numeri præfinitio in quibus monasteriis sit facienda, ibid. num. 11. 214
4 Quid de jure communi, ibid. num. 12. 214
4 Et quid ex Concilio Tridentino, num. 13. 214
4 Numerus familiæ in monasterijs tam virorum, quàm mulierum semel præfinitus an augeri possit auctis reditibus, ibidem, num. 33. & seq. usque ad num. 41. 217
4 Numeri præfixio habet raciam conditionem nisi reditus monasterij augeantur, ibid. n. 34. 217
4 Numerus non rumpitur ipso, jure per augmentationem reditum, sed inducitur potentia rumpendi, ibid. n. 36. 217
4 Numerus augeri non potest nisi ex fructibus superexcrescentibus supranumerarij æqualis stipendium habeant cum existentibus de numero, ibidem, num. 37. 217
4 Numerus præfixus in monasterijs virorum Italiæ, & Insularum adjacentium augeri non potest etiam adauctis reditibus sine licentia S. Congregationis Concilij, ibidem, num. 38. 217
4 Numeri taxatio facta in vim Bullæ Pauli V. non computatis computandis est iterum facienda, ibidem, num. 39. 218
1 Numerus familiæ à Capitulis generalibus, vel Provincialibus præfinitus à Superioribus regularibus augeri non potest etiam præter eu augmenti reditum absq. licentia Sacræ Congregationis Concilij, in c. Cum si, n. 48 de Constitut. 156
5 Constitutio Innocentij X. pro numero personarum in singulis monasterijs præfigendo in Congregatione super statu Regularium compilata, in c. Relatum, n. 43. Ne Cler. vel Monach. 414
5 Referitur ibid. n. 44. 414
Monasterium quoad reformationem, & secularizationem.
5 Religiosus locus debet reformari de Religiosis dumtaxat, non de sæcularibus, nisi in defectu Religiosorum, in c. Inter quatuor, num. 1. de Relig. domib. 213
5 Monasterium Regularium nullus citra Papam potest statum sæcularem reducere, etiamsi in eo Regularis disciplina sit collapsa, sed reformari debet per ipsosmet Regulares, ibid. num. 2. 213
5 Quod locum habet tam in monasterijs Monachorum, quàm Canonicorum Regularium, & aliorum Religiosorum, ibid. num. 3. 213
5 Monasterium reduci potest ad statum sæcularem, cùm non reperiuntur Regulares, qui possunt illud reformare, ibidem num. 4. 213
5 Et qui gradus in hoc sint servandi, ibid. num. 5. pag. 213
5 Monasterij S. Victoris Massilien. secularizatio denegatur in Sacra Congregatione rerum Consistorialium, ibidem, num. 7. 214
5 Otho Imperator monetur ab Apostolo ne monasterium Sancti Pauli de Urbe ad statum sæcularem reducat, ibidem, num. 8. 214
5 Monasterio S. Vincentij Meten. Ordinis S. Benedicti sæcularizatio denegatur, ibid. num. 9. 214
5 Arces, propugnacula, & hospitationes militum non sunt justa causa sæcularizandi monasteria Regularium, ibidem, num. 10. 215
5 Monasteria in quibus alij non possunt, tot Religiosi, quot sufficiant pro regulari observantia, statim transferri possunt ad statum sæcularem, ibidem num. 11. 215
Vide in ver. *Conventus*.
5 Monasterium reformari debet de Monachis ejusdem, vel alterius ordinis, nec transferri debet ad Clericos sæculares nisi in defectum regularium, in cap. Relatum, num. 6. Ne Clerici, vel Monach. 408
5 Declaratur, ibidem num. 8. 408
Vide in ver. *Monachus quoad correctionem*, & in ver. *Conventus pa vus*.
Monasterium quoad successionem, & bona Novitij.
4 Monasterium succedit ex persona Monachi incapacis, etiam Monacho invito, in c. Tua nobis, 151
5 Monasterio an liceat durante anno probationis apprehendere possessionem bonorum sibi à Novitio donatorum infra duos menses ante professionem, & cum licentia Episcopi, in cap. Statuimus, num. 47. & seqq. usque in fin. de Regular. pag. 110
5 Monasterio nihil tribuendum est, vel accipiendum ante professionem ex bonis Novitij, vel parentum, aut consanguineorum sub pœna anathematis, ibid. n. 49. & 55. 110
3 Monasterium facit deficere conditionem si hæres decesserit sine filijs, in c. In præsentia, num. 2. de probation. 188
3 Monasterium ingrediens, & professionem emittens fingitur non solum decedere cum hærede, sed etiam cum liberis, ibidem, num. 19. 169
3 Monasterium habetur loco filij, ibidem, num. 20. pag. 169
3 Procedit in casibus in jure expressis, aliàs secus, ibidem, n. 23. 169
3 Monasterium Mendicantium non facit deficere conditionem, si hæres sine filijs decesserit, ibid. num. 36. 171
3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 67. & 117. 172
Feudum an transeat in monasterium.
Vide in ver. *Regulares quoad successionem*.
5 Monasterium quamvis habeatur loco filij, non tamen excludit filium legitimum, & naturalem à successione paterna quantum ad legitimam, in c. Cum simus, n. 2. & seq. de Regular. 67
5 Puellæ monasterium ingredi volentibus sit indulgendum, ut fidecommissum non purificetur per illius professionem, sed prorogetur usque ad diem mortis naturalis, ibidem, nu. 13. & seq. usque in fin. 68
Vide in ver. *Novitius quoad renunciationem*, & in ver. *Regulares quoad successionem*.
Monasteria quoad suppressionem.
Vide in ver. *Conventus parvi*.
3 Monasterij S. Joannis in Venere privilegia quæ, in c. Cum olim, n. 47. de præscript. 129
5 Monasterium Turris Speculorum Urbis non est regulare, neque in eo emittuntur nisi duo vota perseverantiæ, & obedientiæ, in cap. Ex parte, il secondo, nu. 16. de Converf. Conjugat. 159
Monasterium quoad Clausuram.
7 Mulieres absque licentia monasteria virorum ingredientes ex declaratione Pij V. incidunt in excommunicationem Papæ reservatam, in cap. Nuper, num. 35. de sent. excomm. 170
Monasterium quoad unionem.
5 Monasterium unum potest alteri aggregari, & uniri ordinaria auctoritate, in c. Recolentes, num. 16. de stat. Monachor. 177
Contrarium, ibid. num. 24. 179
5 Monasteriorum fundationibus Episcopi, vel Prælati Regulares derogare non possunt, ibid. n. 41. 181
4 Monasterium, etsi in Cathedralem erigatur, tamen ibi servanda est Religio, in c. Novit, num. 12. ne Sede vacant. 253
Vide in ver. *Vnio Monasteriorum*.
Moneta.
5 Census solvendi sunt ad antiquam Monetam, in qua instituti fuerint, in c. Cum olim, n. 1. & 2. de Censibus. 272
3 Nisi sit in alterius monetæ solutione præscriptum, ibid. d. n. 14. & seqq. 272
5 Monetæ valor alteratur intrinsecè, vel extrinsecè, ibidem, num. 3. 272
2 Monetæ valor cum alteratur intrinsecè fieri debet solutio ex antiqua moneta si extet, sin minus ad illius æstimationem, ibidem, num. 4. 272
5 Amplia primò, sive monetæ valor fuerit auctus, sive imminutus, ibid. num. 6. 272
5 Amplia secundò, & si creditor per plures vices receperit solutionem in alia moneta, ibid. num. 7. pag. 272
5 Amplia tertiò, etiamsi illam receperit sine ulla protestatione, ibid. num. 8. 272
5 Amplia quartò, etiamsi in ultima voluntate, nu. 9. pag. 272
5 Amplia quintò, etiam in pensione, ibidem, nu. 11. pag. 272
5 Amplia sextò, ex quacunque dispositione debitum fuerit contractum, ibid. num. 13. 272
5 Limita nisi fuerit in alterius monetæ solutione præscriptum ibidem, num. 14. & seqq. 272
5 Legatum Florenorum solvi debet ad rationem monetæ, quæ currebat tempore testamenti, ibidem, num. 9. 273
5 Idem in legato annuo, ibid. n. 10. 273
5 Solutio fieri debet ad monetam currentem tempore solutionis, quando obligatio est incerta, ibid. num. 11. 273
5 Pensio si valor monetæ alteratur in trinsecè, solvi debet de pecunia, quæ currebat tempore reservationis, ibidem, num. 12. 273
5 Præscriptio inducitur tam pro debitore, quàm pro creditore si soluta fuerit moneta unius speciei spatio longissimi temporis, ibid. n. 15. 273
5 Præscriptio solutionis in aliena moneta procedit non obstante protestatione creditoris, ibidem, num. 19. 273
5 Præscriptio census in aliena moneta contra Ecclesiam debet esse quadragenaria, contra privatum sufficit triginta annorum, ibid. n. 21. 273
5 Monetæ valor si alteretur extrinsecè, fieri debet solutio habito respectu ad valorem monetæ, secundum tempus solutionis, ibidem, num. 22. 274
5 moneta quando fuit taxata ab initio, in solutione attenditur valor taxatus, ibidem num. 24. 274
3 monetam Principis falsantes de jure civili igne comburuntur, in c. Cum ab homine num. 84. de Iudic. 14
3 In Gallia in aqua fervente suffocantur, ibidem, num. 85. 15
2 *moniales* appellantur sorores, in c. Causam, n. 2. de elect. 57
2 moniales possunt compromittere in masculum electionem Abbatissæ, ibid. num. 5. 57
7 moniales S. Claræ non comprehenduntur in exceptione Concilij Tridentini de fratribus minoribus, in cap. minus prava, num. 19. de excess. Prælator. 20
2 moniales agere non possunt ad recuperationem sororis è monasterio egressæ sine consensu Abbatissæ, in cap. Prælatum, num. 2. de ijs, quæ vi met. caus. 178
5 Statutum ut moniales pro indumento habeant lucrum manuum suarum, validum est, in c. monachi, num. 34. de statu monach. 162
5 Contrarium, ibidem, num. 62. & seq. 168
5 monialis non potest sibi reservare pecuniam annuam pro suis necessitatibus, sed pecunia ipsa non obstante reservatione monasterio acquiritur, ibid. num. 61. 173
5 monialibus non licet annuos census emere nomine suo, aut monasterij, nec pecunias monasterio dare ad hoc ut aliquam summam quotannis inde percipiant pro suis necessitatibus, etiam monasterij nomine, & ad nutum Abbatissæ, ibidem num. 62. 173
5 monialibus non permittitur ut pecunias asservent in propria scrinioliis intus arcam, cujus clavis sit penes Abbatissam, ibid. num. 63. 173
5 monialibus vitam communem non servantibus interdicitur receptio puellarum ad habitum, & professionem, ibidem num. 64. & 66. 173
5 monialibus vitam communem suscipientibus quomodo consulatur à Congregatione Regularium, ibid. n. 65. 174
5 monialibus non viventibus in communi quibus cautelis indulgeatur ut possint annuas provisiones recipere, ibidem num. 66. 174
5 moniales Tertiariæ an possint collegialiter transire adstrictiorem ordinem de licentia provincialis ministri, remanente eodem Superiore, & conventu in c. Recolentes, nu. 12. de stat. monach. 177
5 moniales de jure communi possunt ad strictiorem religionem transire, licentia petita, licet non obtenta, ibidem nu. 19. 178
5 Et quid post Concilium Tridentinum, & Bullam Pij V. de clausura monialium, ibid. num. 19. & 48. pag. 178
5 monialium transitus ab uno ad aliud monasterium in quibus casibus permittatur ex Bulla Urbani IV. ibid. nu. 21. 179
4 Bulla Urbani IV. super transitu monialium an sit sublata à Concilio Tridentino, & Constitutione Pij V. ibidem num. 22. & 49. 179
5 monialibus licentia se transferendi ad aliud monasterium quibus conditionibus concedatur, ibidem, num. 48. 183
5 Episcopus transferre non potest monialium ab uno ad aliud monasterium ex causa furoris sine licentia Sedis Apostolicæ, ibid. num. 49. 183
5 Prælatus regularis concedens licentiam moniali tendenti ad epidimiam exeundi è monasterio incidit in excommunicationem, ibidem num. 50. pag. 283
5 monialis post Bullam Pij V. educi non potest ex uno monasterio ut præfici possit in Abbatissam alterius, ibidem, num. 51. 183
5 Bulla Pij V. cur non sustulerit facultatem reducendi moniales ad monasteria intra Vrbes, ibid. num. 52. 183
5 monialibus an liceat egredi clausura in casu inevitabilis, & periculosæ necessitatis, ibidem, num. 54. 184
2 Bulla Pij V. super clausura monialium habet locum etiam in casibus occultis, in c. Dilectus, num. 32. de tempor. ordinat. 200
2 moniales secreto delinquentes in materia clausuræ ab Episcopo absolvi non possunt, ibid. num. 33. 200
4 moniales debent vinum fugere sicut venenum, in c. Ecrapula, num. 7. de vit. & honest. Cleric. 2
6 Pecunia annua quam sibi monialis reservavit in actu professionis in quos usus per Abbatissam erogari debeat, in ca. Insinuatione, num. 23. Qui Cler. vel voven. 51
5 monialium receptio etiam in monasterijs non exemptis non pertinet ad Episcopum, sed ad Abbatissam, & majorem partem Conventus, in cap. Porredum, num. 30. de regular. 62
5 Nec potest eis præcipere ut certam personam recipiant, ibidem, & num. seq. 61
5 monialibus prohibitum est dotes accipere ante professionem etiam sub nomine depositi, seu præstita cautione de illis restituendis professione non sequuta, in cap. Statuimus, num. 15. de regular. 110
5 Etiamsi detur cautio bancharia, num. 54. 110
5 Non tamen prohibitum est quin dotes realiter deponantur penes tertiumque eas debeat dare monasterio post professionem, ibidem num. 52. 110
5 Sed improbatur cautela ut depositarius totum, quod in depositum recipit ipsi monasterio ante professionem consignet, ibidem num. 53. 110
5 Indulgetur tamen monialibus monasterij mediolanen. ut pro dissolutione aeris alieni ante professionem accipiant dotes præstita per archiepiscopum fidejussione de illis restituendis, si recesserint ante professionem, ibidem num. 54. pag. 110
5 moniales quæ dotes acceperunt à Virginibus non dum professis absolvuntur per Papam à peccato ne excommunicari possint ab Ordinario, ibidem, num. 59. 111
4 moniales portare possunt pannum secundùm consuetudinem loci, in c. Quia ingredientibus, num. 1. de testamen. 315
4 monialis tacitè professa testari non potest contraria consuetudine non obstante, ibidem num. 11. 315
4 Testandi facultas concessa moniali per officium Pœnitentiariæ sublata est à concilio Tridentino, ibid. n. 14. 315

Vide

4 Re-

4 Renunciatio Monialis tacitè professæ non valet, n. 15. 315
4 Monialis nondum professa testari non prohibetur, ibid. n. 16. 315
4 Monialis nondum professa si consentiat se eligi in Abbatissam ante ætatem 40, annorum an ex hoc censetur tacitam professionem emittere, ibid. n. 37. 318
2 Moniales an veniant appellatione miserabilium personarum non pauperum, in c. Significantibus, num. 34. de off. delegatæ remissivè. 413
3 Monialis an possint portare crines, in c. Vidua, num. 8. de regular. 21
4 Moniales supranumerariæ an, & qualiter recipi possint in monasteriis in quibus numerus est taxatus, in c. Non ampliùs, n. 4. & seq. usq. ad n. 47. de institut. 218
4 Monialium decedentium loca non possunt concedi cuiquà puellæ ante vacationem, ibid. num. 43. 218
4 Moniales supranumerariæ qualitates requisitas habere debent tunc temporis cum loca eis promittuntur, vel dantur, ibid. n. 44. 218
4 Monialibus supranumerariis satis est ut durante anno probationis alimenta à parentibus ministrentur, & post professionem ex dote reditus augeantur quantum sufficiunt puellis recipiendis, ibid. n. 45. 218
4 Monialibus supra numerum recipiendis in monasteriis Placentiæ Congregatio Concilii probavit ut propinqui ultra dotem se obligent ad annuam præstationem, ibidem, num. 46. 218
4 Et promissio facienda est monasterio, & pecuniæ restà deferri debent ad manus Abbatissæ, ibid. n. 47. 218
4 Moniales supranumerariæ non subrogantur in locum monialium decedentium intra numerum, sed semper remanent supranumerariæ. ibid. n. 48. 219
4 In cæteris tamen ab aliis non differunt, sed illis per omnia sunt æquales, ibid. n. 49. 219
2 Monialium numerus etiam in monasteriis exemptis ab Ordinario præfixus augeri potest si reditus Ecclesiæ augmentur, in cap. Cum M. nu. 45. de Constit. 153
2 Monialium vota in electione Abbatissæ debet Episcopus, vel Superior ante cancellorum fenestellam audire, vel accipere, in c. Quia propter, num. 31. de elect. 95
2 Nec secto affixæ votum suum mittere possunt sed Episcopus debet ad eas accedere pro votis accipendis, ib. n. 32. 95
5 Monialibus an liceat de uno monasterio transire ad aliud strictioris observantiæ, petita, licet non obtenta Superioris licentia, in c. Licet n. 61. de Regular. 89
2 monialis illegitima an possit eligi in Abbatissam, vel Prioritissam absq; dispensatione Apostolica, in c. Ut filii, n. 25. de filiis Presbyter. 314
2 Et quid in Italia, ubi Abbatissæ sunt triennales, n. 36. 314
Vide in ver. *Abbatissa*.
2 moniales S. Claræ non veniunt appellatione fratrum, ibid. num. 20. & 34. 315
2 moniales veniunt monachorum appellatione, ubi materia æque convenit mulieribus, ac Religiosis, ibid. n. 41. 316
2 Præcipuè ubi militat ead. ratio, ibid. n. 42. 316
2 moniales infirmæ qua ratione debeant in electione suffragium ferre, in c. Quia propter, §. Illud autè, n. 4. de elect. 98
Vide in ver. *Monasterium monialium*.
Monitio.
4 monitio trina personalis cur requiratur ut Clerici carnifices, seu Tabernarii perdant fori privilegium, in c. Ex tuæ, num. 10. de Cler. non residen. 65
4 monitio procedit etiam de inferiori ad Superiorem & de pari ad parem, in c. Qualiter, n. 3. de Cler. non residen. 58
4 monitio una sufficit in mere extra judicialibus, secus in aliis in c. Tua nobis, n. 11. de testam. 349
2 monitio non requiritur ut Clericus carens qualitatibus à Concilio Tridentino requisitis fori privilegium amittat, in c. Siquis, n. 21 de foro compet. 43
5 monitio non requiritur ubi apparet de contumacia manifesta, in c. Procurationes, n. 36. de Censib. 279
Excommunicatio an, & quando requirat monitionem.
Vide in ver. *Excommunicatio quoad monitionem*.
6 monitio in accusatione, & inquisitione non requiritur etiàm si procedatur per inquisitionem ad denunciationem alterius, in c. Qualiter, il secondo, n. 83. de Accusat. 129
6 monitio requiritur in judicio inquisitionis etiamsi fiat ad denunciationem alterius, in c. Licet Heli, n. 9. de Simon, 163
Monitoria.
Vide in ver. *Audit or Camera*.
Monitoria ad finem revelationis.
Vide in ver. *Excommunicatio ad finem revelationis*.
5 *Monoculus* à muneribus non excusatur, in c. Licet, n. 16. de Censib. 269,
2 *Monstrosum* est ut qui legitimus ad spirituales fit actionis circa seculares actus illegitimus remaneat, in cap. Indecorum, num. 28. de ætat. & qualit. 234
4 *Mora* purgari potest quando pœna non committitur ipso jure, in c. Potuit, n. 8. verf. Vltimo nota, de locat. & conduc. 280
4 Alias secus. ib. d. num. 12. 280
1 *Moralis* materia non nititur certa demonstratione, sed conjecturis grossis, & figurantibus, in cap. Ne innitaris, num. 51. de Constitut. 44
1 Declaratur, ibidem, num. 99. 52
1 in Moralibus periculum est diversa sentire, & admodum utile veritatem investigare, ibid. nu. 115. 55
4 Moralia recipiunt speciem non ab his quæ per accidens eveniunt præter intentionem, sed ab eo quod est per se intentum, in c. A crapula, nu. 30. de vit. & honest. Cleric. & in c. Audivimus, nu. 66. de reliq. & vener. Sanctor. 337
Moralis certitudo.
Vide in ver. *Certitudo*.
2 *Morbus*, sonticus quis dicatur, in c. Nisi cum pridem, nu. 10. de renunciat. 117
6 Morbis varis patare varias medicinas oportet, in cap. Qualiter, & quando, il se condo, num. 24. de accusat. 124
3 *Moriatur* verbum in dubio intelligitur de morte naturali, & non de civili, in c. Cum non ab homine, n. 39. de judic. 10
3 Moriatur vel. Ad Ecclesiam relatum non intelligitur de morte corporali, sed de spirituali, ibidem, num. 43. 11
6 Moriatur verbum qualiter intelligatur in c. Si quis, num. 2. & seq. usque in fin. de homicid. 249
1 *Mors* civilis an, & quando æquiparetur naturali, in c. Cum filis, num. 6. de Converf. Conjug. 138
3 Mors in extrema senectute sine dolore, ibidem, n. 92. 147
5 Morti proximus non præiuniitur immemor salutis, æternæ, in c. Sicut nobis, num. 34. de regular. 81
4 Mortem proximi sperare non licet, in c. Nulla, nu. 13. de Converf. præbend. 230
6 Mortis eventus inter casus fortuitos computatur, in cap. Naviganti num. 13. de usur. 300
4 Mortis cogitatione mens turbata alienatur, in c. Cum esses, num. 69. de Testam. 337
3 Mors duplex, in c. Cum non ab homine, n. 44. de judic. 11
3 Mors magis est atri ova, quæ cum longioni languore fit, in cap. Novimus, num. 10. de vero. significat. 215
4 Mors civilis non æquiparatur naturali nisi in casibus in jure expressis, in c. Quia diversitate, n. 29. de Cõcess. præb. 240
4 Mors æterna longe magis est formidanda quàm mors temporalis, in cap. Ne innitaris, nu. 297. de Constitut. 88
1 *Mortuus* ob criminis immanitatem tradi potest bestijs in cibum, in c. Canonum statuta, num. 112. de Constitut. 29
4 Mortui an magis participent de suffragijs factis in Ecclesia in qua sepulti sunt, quam de factis alibi, in c. Fraternitatem, num. 9. de seq. ult. r. 362
5 Mortui solvuntur à pœnis Purgatorij ad instar libertatis per debiti solutionem sive ex bonis liberandi sive alterius, in cap. Quidam, num. 25. de celebr. Missar. 302
7 Mortuus potest eteari Miles, in c. A nobis il secondo, n. 14. de sent. excom. 164
7 Mortuus an possit fieri Doctor. ibid. nu. 16. 164
7 mortuo potest injuria inferri, ibid. n. 17. & seq. 164
Fictè tamen, sed non verè, ibid. num. 24. 164
7 Mortuum spolians dicitur eum offendere, ibid. n. 19. 164
7 Mortuos excoterantes, memoratim concidentes, aut aquis coquentes excommunicati sunt, ibidem, num. 20. 164
7 Mortuum Clericum percutiens an sit excommunicatus, ibid. n. 25 & seqq. 165
7 Mortuus potest tradi Ecclesiasticæ sepulturæ tempore interdicti, si vivens habebat privilegium de ingrediendo in Ecclesiam, ibid. nu. 26. 165
7 Mortuus non potest tradi sepulturæ in civitate, in qua vivens morari non poterat, ibid. nu. 28. 165
7 Examinatum corpus vulnerans non punitur tanquam de vulnere, ibid, num. 21. 164
Hæres an teneatur satisfacere, & adimplere ea, ad quæ tenebatur defunctus,
Vide in ver. *Hæres*.
2 Mos non fit nisi temporis longitudine, in c. Treguas, n. 70. de Treug. & pace. 528
3 *Motus* proprius non firmat gratiam contra præsumptam mentem concedentis, in c. Cum olim, num. 22. de sent. & re judicata. 234
3 Maximè in præjudicium tertij, ibidem, num. 23. & 40. 234
3 Motus proprius Principis facere non potest ut quis minus legitimè excludatur à possessione ibid. num. 37. 235
1 Motus proprius omnem subreptionem excludit, in c. Superlitteris, n. 37. de Rescript. 211
1 Dari tamen potest de defectu intentionis, ibid. n. 38. 211
1 Subreptio duplex, altera quæ provenit ex parte impetrantis, altera quæ oritur ex re ipsa, primam tollit motus proprius secundam non, ibidem d. num. 38. 211
1 Motus proprius relevat ab onere justificandi gratiam, sed probato intentionis defectu, nihil operatur, ibidem, n. 39 211
1 Requiritur tamen oris apertio quando in concessione est sublata facultas contrarium dicendi, vel operandi, dicto n. 39. verf. In præjudicium, 215
2 *Mucro* spiritualis est duplex, in c. Aqua, n. 21. de Consect. eccl. vel altar. 292
2 *Multa* propter inopiam rei potest à quolibet Judice etiam post sententiam temperari, in c. Irrefragabili, §. Cæterum, n. 32. de offic. ordin. pag. 451
Vide in ver. *Pœna pecuniaria*.
2 *Mulier* an sit capax Ordinum, in c. Ut filii, num. 28. de filiis Presbyter. 325
5 Mulier à successione temporali repellitur propter illegitimitatem, ibid. n. 48 316
1 Mulier Ecclesiam construens in Diœcesani consensu acquirit jus patronatus, in c. Nobis, n. 5. de Jurepatr. 251
1 Mulier dubitans de morte primi conjugis non potest pergere in possessione debitum exigendi à secundo marito, in c. Ne innitaris, n. 195. de Constitut. 65
2 Mulier succedens in officio habente jurisdictionem & curam annexam potest per seipsam administrare, ac beneficia conferre, & curam viro committere capaci, talis potestatis, in cap. Indecorum, n. 14. de ætat. & qualitat. 233
5 Mulieres sunt viris frigidiores, in c. Cum sis, n. 36. de Converf. Conjugat. 142
5 Mulier non dicitur studere procreationi liberorum à quinquaginta annis supra, ibidem n. 41, pag. 142
5 Mulieres quinquagenariæ etiam robustæ non tenentur ad jejunia Ecclesiæ, ibid. n. 44 142
5 Mulieres natura steriles sunt præ cæteris libidinosæ, ibidem n. 47. 142
5 Mulieres natura produxit ad generandum, & infixit eis concupiscentiam, & desiderium matrimonii, ibidem, num. 48. 142
5 Mulieres in qua ætate incipiant esse steriles, ib. n. 50. 143
5 Mulierum exempla, quæ post quinquagesimum annum conceperunt, ibidem, n. 52. & n. seq. pag. 143
5 Mulieres sexagenariæ Apostolorum tempore eligebantur propter prædicationis officium, ut eis pannos lavarent, & inservirent, ibidem n. 76. pag. 145
5 Mulieres jejunium facilius tolerant, quàm viri, & cur, ibid. num. 96 147
Vide in ver. *Jejunium*.
5 Mulierum exempla quæ sine ullo cibo diu vixerunt, ibidem num. 97 147
2 Mulier quæ metu mortis in religionem intravit potest quandocumque exire, & matrimonium contrahere nisi mortuo viro ingressum ratificaverit, in c. Petitum, n. 11. de iis quæ vi met. cau. 379
7 Mulier quæ prolem ex adulterio suscepit quid facere debeat ne legitimi hæredes hinc detrimentum patiantur, in cap. Officii, n. 3. de pœnit. & remiss. 119
7 Quid si habeat unde satisfaciat, & sciat quibus satisfaciendum, ibidem n. 4. 119
7 Et quid si hoc ignoret, ibid. n. 5. 119
7 Et quid si non habet unde satisfaciat an teneatur fraudem revelare, ibidem n. 6. 119
7 Etiam cum periculo vitæ, num. 7. aut famæ, n. 8. & seq. usque ad n. 13. 119
7 Mulier non tenetur filium ex adulterio susceptum revelare, si inde grave malum esset proventurum, ibid. n. 12 120
7 Mulier non tenetur partum suppositum, vel filium spurium revelare si de hoc non habeat, probationes paratas, ibidem. n. 14. 120
7 Mulier quæ prolem adulterinam marito patefecit eo consentiente an sit absoluta à restitutione, ibid. n. 16. 120
5 Mulier an possit præfici curæ Hospitalis, in c. Ad hæc, n. 28 de relig. domib. 208
5 Mulierem decet subesse, non præesse, ibid. n. 30. pag. 208
7 Mulieres absque licentia monasteria virorum ingredientes ex declaratione Pii V. incidunt in excommunicationem Papæ reservatam, in cap. Nuper, num. 21. de sent. excomm. 170
3 Mulieres Canonicæ intrantes in monasteria, in quibus religio non est approbata, gaudent privilegio Canonis ex sententia Rotæ, in c. Nullus, n. 19. de foro compet. 60
4 Mulier cum qua quis juravit contrahere si ante contractum matrimonium oculos, vel nasum amittat, repelli potest. Secus si post, in c. Consultationibus, num. 43. de Cler. ægrot. 205
5 Mulierum honestus pretiosus, & placitus ornatus sine pictura ut viris suis magis placeant, non reprobatur, in cap. Multa, n. 48. Ne Cleric. vel Monach. 399
5 Sed si fiat ad provocandum alios ad lasciviam est mortale peccatum, ibid. n. 69. 399
5 Si vero ex levitate, aut vanitate non semper est mortale, sed quandoque veniale, ibidem n. 70. pag. 399
6 Mulieri neganti se in matrimonium consensisse non creditur, marito probante contrarium, in c. Consultationi, num. 2. de sponsal. 11
6 Mulieri dicenti se contraxisse per metum incumbit onus probandi non solum ipsum metum, sed etiam illius qualitatem, ibid. num. 9. 12
2 Mulier à successione temporali repellitur propter illegitimitatem, in cap. Ut filii, num. 48. de filijs Presbyter. 316
Multitudo.
7 Princeps, & Multitudo non est excommunicanda, in cap. Responso, num. 49. de sent. excom. pag 190
7 Declaratur, ibidem. 190
7 Multitudo etiam notorij peccati rea excommunicari non debet, ibid. n. 50. 190
7 Declaratur, num. 57 190
7 Multitudo an, & quando excommunicari possit, ibid. num. 57 191
7 multitudo peccantium patrocinium errorum parit, ibidem num. 55. 191
7 Multitudini ut sit parcendum qui numerus requiratur, ibid. num. 59. 191
2 Multitudini non est parcendum quando excusat, vel defendit errorem, in cap. Nisi cum pridem, n. 76. de renunc. 160
7 Multitudo numerosa nihil habet honestum, in c. Episcopalia, n. 24. de Privil. 39
2 Multitudo in pluribus reprobatur, in c. Quia propter, §. Illud autem, nu. 9. de elect. 98
5 *Munera* ordinaria quæ sint, & quæ extraordinaria, in c. Licet, nu. 29 de Censib. 271
5 Munera etiam sponte oblata in visitatione recipientes maledictionem incurrunt à qua non liberantur nisi duplum restituant, in c. Procurationes, nu. 24. de Censib. 278
5 Munera sordida quæ sint, in c. Non minus, num. 15. de immunit. eccles. 368
6 *Munuscula* conferentes Prælatis, & rogantes pro beneficio adipiscendo an simoniam committant in c. Tua nos, n. 16. de simon. 176
6 Simonia judicio Ecclesiæ non committitur in paruis venis, & munusculis, ibid. n. 37. 176
6 Simonia est quoad Deum, & in parui, & in magnis muneribus, si animus judicis ex eis flectatur, ibid n. 39 176
5 ad *Murorum* custodiam tempore magnæ necessitatis tenentur etiam existentes sub protectione Romanæ Ecclesiæ, in cap. Pervenit, num. 1. de immunit. ecclesiar. 363
5 Item exempti, ac Sedi Apostolicæ immediate subjecti, ibid. num. 2. 363
5 Item Ecclesiarum Rectores, ibid. n. 3. 363
5 Compelli tamen debent per suos judices, non per sæcularem potestatem, ibid. num. 4. 363
5 ad Murorum custodiam instante necessitate tenentur homines Ecclesiarum, ut mancipia, rustici, & similes, ibid. nu. 12. 364
5 ad Murorum vigilias ut Clerici teneantur quæ necessitas requiratur, ibid. num 13. 364
7 Muros municipales nec reficere licet sine authoritate Principis, vel Præsidis, in c. Episcopalia, nu. 19. de Privileg. 38
Vide in ver. *Civitas*.
2 *Mutatio* frequens ministrorum est plerumque ecclesiis perniciosa in cap. Ex parte, num. 16. de offic. Vicar. 387
3 Mutationes quæ sine rationabili causa fiunt in officijs, & beneficijs Ecclesiasticis sunt contra dignitatem Apostolicam, in c. Cum olim, n. 9 de sent. & re judicata. 233
6 *Mutuans* pecuniam naviganti si recipiat aliquid ultra sortem, usurarius censetur, etiamsi periculum in se suscipiat, in c. Naviganti, n. 1. & 4. de usur. 295
6 Quid de jure civili, ibid. nu. 5. 295
6 Et quid de jure Canonico, ibid. nu. 8. 295
6 Quid in foro judiciali, n. 21. 295
6 Et quid in foro animæ, ibid. nu. 24. & 57. 295
6 Mutuans cum pacto ut nihil sibi restituatur si mutuatarius intra certum tempus moriatur, si vivat duplum restituat, an committat usuram, ibi. n. 61. 301
6 *Mutuatarius* ex ratione mutuiveri, vel palliari subit omne periculum rei mutuatæ, & semper obligatur ad ortis restitutionem, ibid. n. 43. 299
6 Mutuans ea mente ut plus sorte percipiatur tenetur in judicio animarum, in c. Consuluit, num. 1. & 3. de Vsuris. 295
7 *Mutus*, vel ita æger ut loqui non possit sine periculo, aut existens alterius linguæ quàm conf. sor, per scripturam, vel per alium confiteri possunt, in cap. Omnis, num. 36. de pœnit. & remiss. 128
7 Declaratur, ibid, nu. 35. 128
3 Mutus, & surdus à natura nutibus, & signis expressè profiteri